

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

17. ČÍSLO / XV. ROČNÍK

9 Kč (12Sk)

29. DUBNA 2007

Z obsahu:

Radost

velikonočního oktávu

Katecheze Benedikta XVI.

při generální audienci

11. dubna 2007

- strana 2 -

Svědek Zmrtvýchvstalého

Žid z Izraele přinesl pokoj a požehnání polské rodině, která žila daleko od Boha, přinesl jim Ježíše, Božího Syna

- strana 4 -

Konvertita Eucharistie

Pater William Faber

- strana 6 -

Co s kvetoucími nesmysly?

Velikonoční kázání biskupa Ludwiga Müllera

- strana 7 -

Modlitba za budoucnost

„Dělejte to, co od vás žádám, a budete žít v míru.“

- strana 8 -

Mariánské poutní místo ve Svaté zemi

- strana 9 -

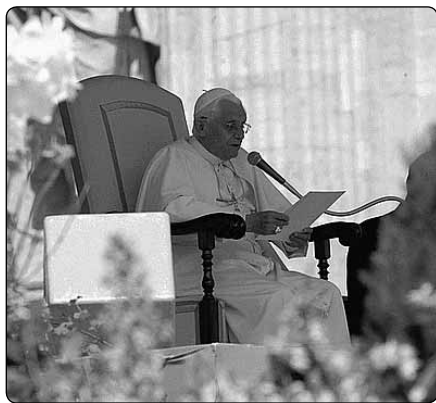
Stabilita rodiny a její vliv na vývoj dětí

- strana 10 -

Svatý Josefe, Dělníku, oroduj za nás!

Drazí bratři a sestry, scházíme se dnes opět po slavné oslavě Velikonoc k obvyklému střednímu setkání a mým přáním je především obnovit v každém z vás co nejvroucnější blahopřání. Děkuji vám za tak početnou

přítomnost a děkuji Pánu za krásné slunce, jaké nám dnes dopřává. O velikonoční vigílii zazněla tato zpráva: *Pán vstal vpravdě z mrtvých, aleluja!* Nyní On sám k nám promlouvá: *Nezemřu, ale budu žít.* Hříšníkům říká: „Přijměte odpuštění hříchů. Já jsem přece vaše odpuštění.“ A všem opakuje: „Já jsem Pascha spásy, Beránek obětovaný pro vás, já, vaše výkupné, váš život, vaše vzkříšení, já, vaše světlo, vaše spása, já, váš král. Ukážu vám Otce.“ Tak to vyjadřuje jeden spisovatel II. století, Melitone di Sardí, když interpretuje realisticky slova a myšlenky Zmrtvýchvstalého.

Autentické zápolení

V těchto dnech nám liturgie připomíná různá setkání, která měl Ježíš po svém zmrtvýchvstání: s Marií Magdalénou a s jinými ženami, které šly časně ráno ke hrobu první den po sobotě; s apoštoly shromážděnými ve večeřadle; s Tomášem a jinými učedníky. Tato různá zjevení představují také pro nás pozvání, abychom prohloubili základní poselství Velikonoc; povzbuzují nás, abychom znovu prošli duchovní cestu těch, kteří potkali Krista a poznali ho v oněch prvních dnech po velikonočních událostech.

Radost velikonočního oktávu

Evangelista Jan vypráví, že Petr a on sám, když slyšeli zprávu, kterou přinesla Maria Magdalena, běželi jako o závod ke hrobu (srov. Jan 20,3n). Církevní Otcové viděli v tomto jejich kvapném spěchu k prázdnému hrobu výzvu k jedinému legitimnímu zápolení mezi věřícími, k soutěži v hledání Krista. A co říci o Marii Magdaléně? V pláči setrvává u hrobu s jediným přáním – dovědět se, kam odnesli jejího Mistra. Nachází ho a poznává, když on sám přichází za ní a oslovuje ji jménem (srov. Jan 20,11–18). Také my, jestliže hle-

dáme Pána s prostou a upřímnou duší, se s ním potkáme, bude to dokonce on sám, kdo nám vyjde vstříc, dá se poznat a osloví nás jménem, dá nám tak vstoupit do důvěrnosti své lásky.

Nejvzácnější host

Dnes ve středu ve velikonočním oktávu nám liturgie předkládá k zamyšlení jiné jedinečné setkání se Zmrtvýchvstalým, ono setkání s emauzskými učedníky (srov. Lk 24,13–35). Zatímco oni, zarmoucení smrtí Mistra, se vraceli domů, Pán se k nim připojí na cestě, oni ho však nepoznali. Jeho slova a výklad Písem, která se ho týkají, tak zapálí srdce dvou učedníků, že když přišli na místo, žádají ho, aby s nimi

zůstal. Když nakonec *vzal chléb, pronesl požehnání, rozlámal ho a podával jim* (v. 30), jejich oči se otevřely. Ale v tom okamžiku se jim Ježíš ztratil z očí. Poznali ho tedy, když zmizel. V komentáři k této epizodě z evangelia svatý Augustin poznamenává: „Ježíš láme chléb, oni ho poznávají. Proto již neříkejme, že nepoznáme Krista! Věříme-li, poznáváme ho. Ano, jestliže věříme, máme ho. Oni měli Krista u svého stolu, my ho máme ve své duši!“ A uzavírá: „Mít Krista ve svém srdci je mnohem více, než mít jeho přítomnost. Naše srdce je totiž pro nás intimnější než náš dům“ (Discorso 232. VII, 7). Snažme se skutečně nosit Ježíše v srdci.

Přechod do nového života

V prologu Skutků apoštolů svatý Lukáš říká, že zmrtvýchvstalý Pán *po svém utrpení se zjevoval učedníkům po čtyřicet dnů a poskytl jim mnoho důkazů, že žije* (1,3). Je třeba tomu správně rozumět. Když svatý autor říká, že se *ukázal živý*, nechce tím říct, že se Ježíš vrátil do života jako dříve, jako Lazar. Velikonoce, které slavíme, říká svatý Bernard, znamenají „přechod“ a nikoliv „návrát“, protože se Ježíš nevrátil do předchozí situace, nýbrž „dokořán otevřel brány do stavu slávy“, nové a definitivní. Proto dodává, „nyní Kristus skutečně přešel do nového života“ (srov. Discorso sulla Pasqua).

Marii Magdaléně Pán řekl: *Nezadržuj mne, neboť ještě jsem nevystoupil k Otcí* (Jan 20,17). Je to věta, která nás překvapuje, především když ji srovnáme s tím, co se stalo s nevěřícím Tomášem. Tam ve večeřadle to byl sám Pán, kdo mu ukázal ruce a vyzval ho, aby se jich dotkl a tak nabyl jistoty, že je to právě On (srov. Jan 20,27). Ve skutečnosti obě epizody si neprotiřečí, naopak, jedna pomáhá pochopit tu druhou. Maria Magdalena

Pokračování na str. 12

Editorial

„Není důvod zakazovat starý ritus,“ slyšeli a četli jsme nedávno v českém vatikánském zpravodajství. Nicméně stále se objevují i zcela opačné názory. S novou střelbou z těžkých zbraní se přihlásil Ústřední výbor německých katolíků. Podle jeho názoru misál, který promulgoval blahoslavený Jan XXIII., obsahuje velkopáteční modlitbu za obrácení Židů a ta může vážně narušit křesťansko-židovské vztahy. V prohlášení se dokonce tvrdí, že povolení tridentského ritu znamená porušení teologie 2. vatikánského koncilu (viz str. 11).

Někteří lidé si deklaraci *Nostra aetate* vysvětlují tak, jako by Církev dostala pověření hlásat Krista všem národům s výjimkou Židů. Mají Židé zvláštní právo otálet s přijetím a uznáním jediného Spasitele, protože se mohou spolehnout na Hospodina, který jistě splní svá zaslíbení, která dal praotcům? Apoštolář, tedy Skut-

ky apoštolů a jejich listy nám představují poněkud jiný obraz. V tomto duchu apoštolové ke svým rodákům nepromlouvali. Vždyť sám Boží Syn výslovně řekl, že je poslán především ke ztraceným ovcím domu izraelského a také těmto ovcím tři roky kázal o nezbytnosti obrácení.

Všechna zaslíbení, která dal Hospodin vyvolenému národu, jistě zůstávají v platnosti, ale všechna tato zaslíbení mají svá konečná naplnění ve vtělení, smrti a zmrtvýchvstání Božího Syna, jak to říká svatý Petr: „Ta zaslíbení, která Bůh dal našim otcům, vyplnil na jejich dětech, totiž na nás, když vzkřísil Ježíše Krista.“ Žádná jiná zaslíbení dána nebyla, naopak, sám Boží Syn si trpce stěžoval, že naplnění těchto zaslíbení izraelský národ nerozpoznal. Svatý Petr se svými kázáními by asi u výboru německých katolíků narazil, když říká:

Pokračování na str. 13

Beránkovy ovce

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Moje ovce slyší můj hlas.

Svatopisec Lukáš tě dnes zve do Antiochie v Pisidii. Zástupy židů a pohanů tě zavedou do synagogy, kde se shromažďují na Pavlovo kázání. Je to potěšující vidět, jak se celé město shromažďuje, aby vyslechlo Boží slovo. Vidíš tu názorně, jak působí Duch Svatý, jestliže počítáme především s jeho milostí a nespolehnáme jen na své vlastní dovednosti a věhlas.

Apoštolská horlivost Pavla a Barnabáše našla vděčné pole působnosti. Zdá se, že úspěch je jednoznačný. Tak se to jeví při pohledu na zástupy, které se tlačí kolem hlasatelů radostné zvěsti. Ale snad právě pro tento potěšující nával nevnímáš, že mezi přítomnými jsou také někteří, u kterých velký ohlas a početná obrácení vyvolávají nelibost. Vnímají to jako své vlastní ohrožení, že někdo jiný má takové úspěchy, protože by je rádi sklízeli sami. Ti nejhorlivější z nich už se podrážděně hlásí ke slovu. Urážky, ke kterým se dávají strhnout, se netýkají jen apoštolů, ale samotného Boha. Jak vidíš, míra společné radosti na jedné straně se může stát mírou a důvodem nevraživosti na straně druhé.

Často jsme svědky smutné skutečnosti, že právě ti, kterým by Boží poslové a jejich slovo mělo být nejbližší, stávají se ve skutečnosti ze sobeckých důvodů jejich protivníky. Kdo upřímně hledá Boha a nemyslí přítom na sebe, těší se z úspěchu, ať se o něho zasloužil kdokoliv. Nejde přece o naši, ale o Boží slávu a o vítězství jeho lásky v lidských srdcích. Kdo nemá lásku, nemůže být Božím poslem. Nesmí tě tedy překvapit, když si Bůh na druhé straně otevírá přístup k duším tam, kde bys to z lidského hlediska nejméně předpokládal.

Je smutné, k čemu všemu se umí uchýlit uražená ješitnost, která se nedokáže smířit s tím, že neuspěla v otevřeném srovnání. Sahá k zákulisním intrikám, hanobení a nakonec se nevyhýbá ani násilí. Aby se popuzení protivníci ospravedlnili sami před sebou, zneužívají důvěřivé zbožné duše a snaží se, aby je svými pomluvami získali na svou stranu. Nediv se proto, když se setkáváš tak často s nesvorností, a to i u těch, kteří se nejdříve jeví jako nejhorlivější a nejoddanější Boží ctitelé. Je to důkaz, co všechno zmůže ďáblově jedovaté semeno. Na tomto malém vzorku vidíš názorně, jak se ro-

dí rozkoly a pronásledování. Žárlivost a ješitnost plodí závist, závist plodí intriky, pomluvy a nesnášenlivost a ta vede nakonec až k násilí, a to všechno pod pláštěm domnělé horlivosti.

Jsou to však všechno protiventství, se kterými se Boží království setkává od samého počátku. Upozornil na to Pán již ve svém prvním velkém kázání: *Budou vás kvůli mně tupit, pronásledovat a vyhaně vám připisovat kdekjakou špatnost. Tak pronásledovali již proroky, kteří byli před vámi.*⁽¹⁾ Nediv se, jestliže se sám staneš obětí takového počínání. *Není učedník větší než jeho pán. Jestliže mne pronásledovali, i vás budou pronásledovat.*⁽²⁾ Nesetkáš se jen se souženými, která působí vnější nepřítel. Příkoří se můžeš dočkat i od vlastních bratří.

Tvou hlavní starostí tedy nemá být snaha, abys měl pokoj od lidí. Usiluj o to nejdůležitější, abys totiž patřil k těm věrným ovčím, které *Slyší Pánův hlas a jdou vždy za ním.* Jeho pastýřská péče a starostlivost je vede mnohem dále než jen k pokoji a uznání na tomto světě. Zajišťuje pro své ovce život věčný. Můžeš si být jist, že se o něho stará s veškerou rozhodností, proti které nic nezmohou ani lidské intriky, ba ani žádné násilí. Zůstaň jeho věrnou ovčí a *nikdo tě nevytrhne z jeho ruky.* Není to jen jeho ruka, je to také ruka tvého Otce: *Já a Otec jedno jsme.* Janovo vidění ti nabízí jistotu a útěchu, která je nade všechny pozemské útěchy. Ukazuje ti pohled na tvou slavnou a blaženou budoucnost: *veliký zástup, který by nikdo nespočítal; stojí před trůnem a před Beránkem.*

Ptáš se, kdo to je? *To jsou právě ti, kteří přicházejí z velkého soužení.* Ono kdysi *slabé stádečko vešlo tam, kam je předešel jeho vítězný Pastýř*⁽³⁾ – *Beránek.* Kdo by naplnil nebe, kdyby nebylo těch, kteří zde zatím strádají pro svého Pána? Z čeho by se tak radovali, kdyby nepoznali nejdříve slzy, které sám *Bůh setřel z jejich očí? Ten, který sedí na trůně, se snížil k těm, kteří byli soužení a pronásledování a nyní budou bydlet spolu s ním.* To měj před očima při všech možných protiventstvích, ať přicházejí odkudkoliv. Oprávněně tě však může trápit, kdykoliv si máš *setřást prach z nohou na svědectví proti těm, kteří nejsou hodni věčného života.* Pros proto Beránka za všechny, kdo připravují *jeho věrným soužení, aby i je přivedl k pramenům živé vody a dal jim milost poznání a odpuštění, neboť jeho milosrdenství je věčné*⁽⁴⁾.

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Mt 5,11n; ⁽²⁾ Jan 15,20; ⁽³⁾ srov. vstupní modlitba; ⁽⁴⁾ srov. resp. žalm 100

Liturgická čtení

1. čtení – Sk 13,14.43–52

Pavel a Barnabáš šli z Perge a dostali se do Antiochie v Pisidii. Tam šli v sobotu do synagogy a posadili se. Přišlo za nimi hodně židů a pohanů, kteří ctili Boha. Pavel a Barnabáš s nimi rozmlouvali a povzbuzovali je, aby zůstali věrni Boží milosti. Následující sobotu se sešlo takřka celé město, aby si poslechlo Boží slovo. Když však židé viděli takové množství, naplnilo je to žárlivostí, odporovali Pavlovi, když mluvil, a vedli rouhavé řeči. Tu Pavel i Barnabáš jim řekli otevřeně: „Vám nejprve se mělo hlásat Boží slovo. Ale proto, že ho od sebe odmítáte a nepokládáte se za hodné věčného života, obrácíme se k pohanům. Neboť tak nám to nařídil Pán: ‚Urcil jsem tě za světlo pohanům, abys byl spásou až na konec země.‘“ Když to uslyšeli pohané, radovali se a velebili slovo Páně. A přijali víru všichni, kdo byli určeni k věčnému životu. Tak se slovo Páně šířilo po celé té krajině. Židé však poštváli zbožné ženy z vyšších vrstev a přední muže města, vyvolali proti Pavlovi a Barnabášovi pronásledování a vyhnali je ze svého území. Oni si na svědectví proti nim setřásli prach z nohou a odešli do Ikónia. Učedníci však byli plni radosti a Ducha Svatého.

2. čtení – Zj 7,9.14b–17

Já, Jan, viděl jsem veliký zástup, který by nikdo nespočítal, ze všech národů, kmenů, plemen a jazyků; stáli před trůnem a před Beránkem, oděni bílým rouchem, s palmami v rukou. A jeden ze starců mi řekl: „To jsou ti, kdo přicházejí z velkého soužení; roucho si dobřela vyprali v Beránkově krvi. Proto jsou před Božím trůnem a ve dne v noci mu slouží v jeho chrámě. A ten, který sedí na trůně, se k nim snížil a bude s nimi bydlet. Už nikdy nebudou mít hlad ani žízeň, nebude už do nich pražit slunce ani jakýkoli jiný žár, protože Beránek, který je uprostřed před trůnem, bude je pást a vodit k pramenům živé vody. Bůh sám jim setře každou slzu z očí.“

Evangelium – Jan 10,27–30

Ježíš řekl: „Moje ovce slyší můj hlas; já je znám a ony jdou za mnou. Já jim dávám věčný život. Nezahynou navěky a nikdo mi je nevyrvé z rukou. Můj Otec, který mi je dal, je větší než všichni a z Otcových rukou je nemůže vyrvat nikdo. Já a Otec jedno jsme.“

Když mě moji přátelé z redakce *Mitujcie się* pozvali na modlitbu Korunky k Božimu milosrdenství, nevěděl jsem, co to znamená. Posadil jsem se v kapli spolu s nimi a poslouchal jsem. Náhle jsem pocítil, jak hluboká a milá je Bohu modlitba o milosrdenství pro celý svět. Poklekl jsem a modlil jsem se s nimi a prosil o smilování pro hříšníky, o obrácení zločinců, o ještě jednu šanci pro svět. Jen ten, kdo si myslí, že je svatým, neprosí o milosrdenství. My prosíme, protože víme, že jedině ono nás může zachránit.

Jsem polským Židem. Tak se stalo, že jsem nepoznal své rodiče, ale protože jsem byl osmého dne po narození obřezán ve shodě se Zákonem, mám jistotu, že moje matka musela být Židovka. Byl jsem vychován v sirotčinci pro židovské děti, který vedly sestry voršilkyně. Jejich láska, starostlivost a obětavost měly velký vliv na moji duši, ale katolíkem jsem se nestal.

Když byl sirotčinec rozpuštěn, měl jsem šest let. Ujala se mě jedna polská rodina, která mě adoptovala. Jsem jim velice vděčný, i když jsem jako malý Žid mnoho vytrpěl. Na dvoře se mi děti smály a říkaly mi pohrdavě Icek, i když jsem dostal polské jméno a všichni měli zakázáno mi nadávat. I moji adoptivní rodiče se nejednou vysmívali mé obřízce, ale já jim to nemám za zlé. Odpouštím jim vše ve jménu Ježíše Krista, židovského Mesiáše, který spasil všechny lidi ze všech národů. A co více, myslím, že to všechno se muselo stát, že setkání našich cest nebyla náhoda. **Soud nepřislouží člověku – to je Boží záležitost. On je vznešený a každého soudí spravedlivě. Člověk vždy křivdí tomu, koho soudí, ponižuje ho, což svědčí o nedostatku pokory. Nikdy nezná a nepozná svého bližního tak, jak ho zná Pán, zevnitř. Nemohl jsem v sobě déle nosit břemeno minulosti, proto jsem přijel, abych se smířil se**

Svěděk Zmrtvýchvstalého

Je to svědectví Izáka, polského Žida, který po mnoha desetiletích přijel do Polska, aby se smířil se svými adoptivními rodiči a přivedl i je ke smíření s Bohem ve svátosti pokání, aby jim ukázal milujícího Ježíše, který odpouští a uděluje milosrdenství, protože sám je Pravda a Milosrdenství. A to se skutečně zdařilo. Žid z Izraele přinesl pokoj a požehnání polské rodině, která žila daleko od Boha. Přinesl jim Ježíše, Božího Syna a Mesiáše Poláků i Židů. Izák napsal pro časopis *Mitujcie się* toto svědectví:

svými adoptivními rodiči a abych poprosil, aby přistoupili ke zpovědi a smířili se s Bohem.

Jsme povoláni, abychom blahorečili, nikoliv zlořečili, a proto jsem přišel, abych blahorečil jim i celému polskému národu. Pán Bůh nikdy nikoho nenutí, aby druhým blahorečil, ani mě nenutil, abych byl pro vás bratrem, abych vás miloval. Přišel jsem, protože Pán to chtěl. On mě k tomu přiměl, protože vás miluje.

Cesta k poznání

Můj silný pocit židovské totožnosti způsobil, že na prahu dospělosti jsem se rozhodl vrátit se do vlasti praotců, do Izraele. Jak jsem již uvedl, nestal jsem se katolíkem, i když byl na mě činěn nátlak ze strany mých adoptivních rodičů. Myslím, že v mém srdci vznikla překážka, protože moji rodiče nebyli svědky autentické víry, jejich způsob

života byl v rozporu s tím, co jsem zakusil u sester voršilek. V srdci jsem měl velkou úctu ke katolické církvi a byl jsem přesvědčen o tom, že křesťanství musí mít v sobě sílu Boží pravdy a misijní poslání ve světě. Byl však ve mně neklid jako u většiny Židů, že příslušnost ke katolické církvi znamená zradu Boha Izraele.

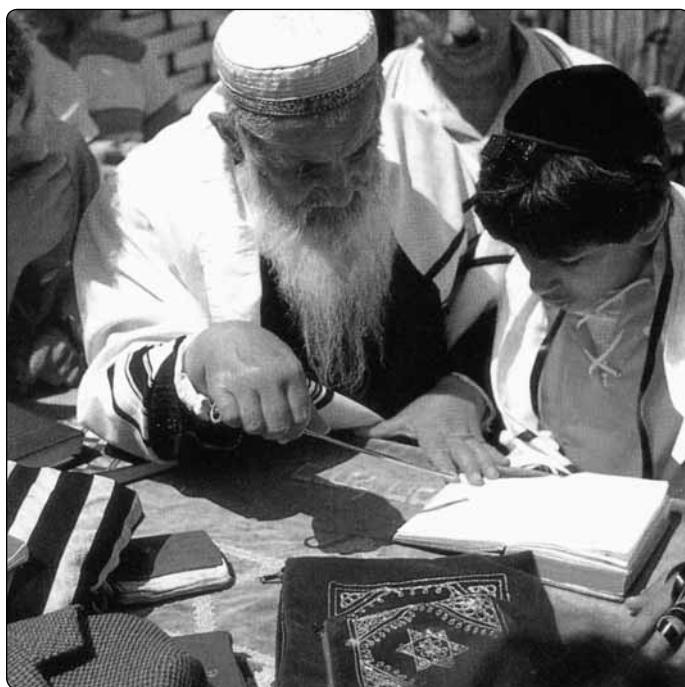
V Izraeli jsem se stal studentem *ješivy*, vyšší židovské školy. Tam jsem poznal ohromné duchovní bohatství Izraele: Talmud (knihy *Mišna* a *Gemara*) i praktické učení judaismu (*halacha*) i knihu *Zohar*, obsahující velká tajemství židovské spirituality. *Halacha* se stala základem mého života a jednání, objevil jsem v ní bohatou symboliku věrnosti Bohu v každodenním životě, služby Bohu ve svatyni svého srdce. Objevil jsem, jak je to všechno blízké spiritualitě křesťanské. Kniha *Zohar* mluví např. o stro-

mu života (*Ec Caim*), ale tímto stromem života je přece Ježíš, který vyrůstá z židovských kořenů a dává plody života všem národům (srov. Gn 11,16–24). Nacházel jsem Ježíše ukrytého v každém přikázání, v každém obřadu i v každém tajemství judaismu a především v každé svaté knize Bible. **A tak v čase studia vyšší židovské školy padal postupně závoj z mých očí.**

Chtěl bych na tomto místě poprosit všechny křesťany, aby neodsuzovali ortodoxní židy za nedostatek víry. Jejich oči jsou zacloněny a oni nevidí, že Ježíš Kristus (Ješua Mašiah) je přítomen v judaismu, který vyznávají. Oni vlastně mají napsané jeho jméno ve své modlitební knize a vyslovují je každý rok o svátku Jom kippur: Ješua Sar ha-Panim (Ježíš, kníže Boží tváře), nazývají ho Vyvýšený, větší než jsou andělé. Ale věřte mi, bratři a sestry, že je možné vyslovovat jméno Ježíš a přítom ho nevidět. Proto vás prosím, abyste židy neodsuzovali, ale pomáhali jim sejmout záclonu a spatřit Toho, koho oni dávno znají, ale nevidí. Oni potřebují vaši modlitbu a pomoc!

Samozřejmě, působení Mesiáše, Nejsvětějšího Pána a Boha Izraele, otevírá oči a náhle i v židovských knihách je možno vidět světlo, které by člověk nikdy v životě nemohl spatřit vlastní silou. To je jas Toho, který o sobě řekl, já jsem světlo, jsem strom života: – Jsem Boží tajemství. On je tím mostem, kterým spojuje celé lidstvo a celý svět se sebou. Věčný Pán mi otevřel oči pro tuto pravdu.

Ukončil jsem studium a získal jsem oprávnění *sofer* *stam* –

písaře, který smí přepisovat Tóru. Židovská tradice vypracovala množství předpisů a omezení, které se týkají zachování posvátných textů v nezměněné podobě až do dnešního dne, proto je mohou přepisovat jen lidé, kteří vyhovují podmínkám tradice (*masora*). Mimoto jsem získal oprávnění dohlázele *kašrutu*, předpisů, které se týkají rituální čistoty při přípravě pokrmů. Pracoval jsem v nemocnici Bnej Brank, kterou vedli ortodoxní židé, a tehdy jsem poznal svou budoucí ženu.

Vyprávění o její víře a o jejím utrpení by bylo zvláštním tématem. Vyšla o tom v USA její kniha *His Testimony*. Omezím se na to, že pochází z kněžského rodu Áronova, a když poznala v Ježíši Kristu Mesiáše, celá rodina se od ní odvrátila. Paradoxní bylo, že její příbuzní nebyli nijak nábožní a nepraktikovali judaismus, ale když ona vyznala svou víru v Ježíše a začala zachovávat židovské předpisy, všichni ji odsoudili jako zrádkyni. Byla vyhozena z domu bez haléře, bez práce, bez možnosti návratu. Tehdy vlastně Bůh způsobil, že jsme se poznali.

Vyznání víry

Byl jsem vzdělaný a zachovával jsem židovskou tradici. Náhle se Bůh dotkl mého srdce a díky svědectví mé ženy se všechno ve mně objevilo v nové celistvosti: moje katolická výchova v Polsku, rekollece, kterých jsem se účastnil s mesiánskými židy v Krakově, důvěra k Ježíši Spasiteli, židovské vzdělání a zbožnost. Ješua ha-Mašiah (Ježíš Kristus Mesiáš), přítomný v nelehkých epizodách mého života, dal se mi poznat jako ten, o kterém podává shodné svědectví Bible, ústní židovská tradice, obyčejně judaismu a dvoutisíciletá tradice křesťanství. Pojal jsem k němu důvěru a spolu s mojí ženou jsme mu zasvětili náš společný život.

Víra ve zmrtvýchvstání a božství Ježíše Krista neznamená, že

musíme odvrhnout judaismus. Sám Ježíš byl přece Žid, zachovával příkazy Tóry a tak si počínali i jeho učedníci. Nenávidí rodilých Židů vůči němu způsobil jeho smrt, která je spásou pro pohanský svět. A přece byla vůle Boží, aby apoštolové svědčili před sanhedrinem, před před-

stavenými synagog a vůdci izraelského lidu.

Dnes je situace podobná. Kdybych přestal zachovávat židovskou tradici, přestal bych pro svůj národ existovat. Byl bych pro ně gojem, který nic neví o skutečném judaismu a který zradil víru praotců. Proto z ohle-

Sestra Faustyna

Modlitba sebeobětování

Ježíši, Hostie, kterou jsem v této chvíli přijala do svého srdce, v tomto sjednocení s Tebou se obětuji nebeskému Otci jako obětní hostie a spoléhám zcela na nejmilosrdnější a svatou vůli mého Boha. Ode dneška je, Pane, mým pokrmem Tvoje vůle. Máš celou moji bytost, nakládej s ní podle svých božských záměrů. Cokoliv mi podáš Tvoje božská dlaň, přijímám s poddaností, pokojem a radostí. Nelekám se ničeho, ať mě povedeš kamkoliv, a s pomocí Tvé milosti splním vše, cokoliv ode mne požádáš. Již nyní se nelekám žádných Tvých vnučení a nezkoumám s neklidem, kam mě povedou. Veď mě, Bože, po cestách, jaké se Ti líbí, důvěřuji zcela Tvoji vůli, která je pro mě láskou i samotným milosrdenstvím. Příkazuješ-li mi zůstat v tomto klášteře, zůstanu; příkazuješ-li mi, abych přistoupila k dílu, přistupuji; zanecháš mě do smrti v nejistotě, pokud jde o dílo, buď blahoslaven; dáš mi smrt v době, kdy se bude zdát, že můj život je nejvíce potřebný, buď blahoslaven. Povoláš mě v mé mladosti, buď blahoslaven, dáš mi

samé nezdary a neúspěchy v životě, buď blahoslaven; dopustíš, aby moje nejčistší úmysly byly potupeny, buď blahoslaven; dáš mému rozumu světlo, buď blahoslaven; necháš mě v temnotě a v jakémkoliv trápení, buď blahoslaven. Od této chvíle žiji v nejhlubším pokoji, protože sám Pán mě nese na svých rukou. On, Pán nekonečného milosrdenství, ví, že toužím jen po něm samém vždy a všude.

MODLITBA

Ježíši, rozpjatý na kříži, prosím Tě, uděl mi milost, abych vždy, všude a ve všem plnila věrně nejsvětější vůli Tvého Otce. A když se mi bude Boží vůle zdát těžká a obtížná ke splnění, pak Tě prosím, Ježíši, ať z Tvých ran teče na mne síla a moc a moje ústa ať opakují: Staň se Tvá vůle, Pane. Spasiteli světa, Milovníku lidské spásy, který v tak strašné bolesti mučení zapomínáš na sebe a myslíš na spásu duší, Ježíši nejslietnější, uděl mi milost, abych zapomínala na sebe, abych žila zcela pro duše a pomáhala Ti v díle spásy podle nejsvětější vůle Tvého Otce.

du na ně jsem zůstal Židem, který světi sabat a židovské svátky, přepisuje Tóru a zachovává *halachu*. Tim, že věřím v Ježíše Krista, Pána a Spasitele, cítím se být plně Židem.

Z Božího dopuštění horliví pronásledovatelé, zaslepení jako kdysi Šavel, donesli hlavnímu rabinovi našeho města zprávu o mojí víře. Byl jsem předvolán a rabin mi slavnostně oznámil, že jako odpadlík nebudu smět přepisovat svaté knihy. Zeptal jsem se ho, odkud ví, že jsem odpadlík. „Čteš Nový zákon a věříš, že Ježíš byl Mesiášem.“ „Ano,“ odpověděl jsem, „ale copak ty sám, rabí, nevyslovuješ jméno »Ješua Sar ha-Panim« v čase Jom kippur? Nečteš v Talmudu o Mesiáši, synu Josefa? Nemluví o trpícím Mesiáši prorok Izaiáš? Nemluví *Zohar* o Mesiáši, stromu života? Nemá Mesiáš, syn Davidův, panovat nad národy? Já ani nepotřebuji čist Nový zákon, abych uvěřil v Mesiáše, živého Syna Božího! Nejsou většími odpadlíky vyznavači rabího Lubavicze, kterých si všichni váží jako zbožných, a oni přitom věří, že zesnulý rabin může někoho spasit?“

Rabín se zamyslel a řekl: „Máš pravdu, nejsi odpadlík. Souhlasím s tebou, že víra v Ježíše není v rozporu s naší tradicí. Ale s ohledem na dav ti musím zakázat přepisování Tóry.“

Bůh má své plány. Jsem přesvědčen, že někteří uvěřili v naše svědectví, ale zachovali mlčení, aby „nebyli vyloučeni ze synagogy“. Pro mne osobně a mnoho mesiánských židů *Skutky apoštolů* ještě neskončily. Víra se rodí v podzemí. Naše vyznání, že Ježíš Kristus je Mesiášem celého světa včetně Židů vyvolává ostrou kritiku ortodoxních židů. Jsme připraveni na vše, protože víme, že Izrael je stejný jako před dvěma tisíci lety. Za ty, kteří mě pronásledují, se modlím a prosím pro ně o požehnání Boha Izraele, protože On je mým Bohem.

(dokončení)

V roce 1814 se na anglikánské faře v Calverley narodil Frederick William Faber. Jeho dědeček byl pastorem a jeho otec sekretářem anglikánského biskupa v Calverley. Frederick byl velice bystrý a byl vychováván v anglikánském učení. Později studoval anglikánskou teologii a v roce 1835 se stal nakonec sám pastorem.

Ale již jako studenta ho znepokojovaly teologické otázky související s Římem. Ještě dříve, než započal jako pastor svou aktivní činnost, dostal se do vlivu Johna Henryho Newmana, který úporně hledal pravdu, ale v té době ještě prudce argumentoval proti Římu a proti papežství. Faber se nakonec rozhodl, že v roce 1841 odjede na pevninu, aby si sám udělal jasnější obraz o římskokatolické církvi.

Vrátil se do vlasti s mnoha nezodpovězenými otázkami, ale jeho dříve trpký tón vůči Panně Marii a papežství vystřídal tichá otevřenost. V tomto duchovním rozpoložení převzal na podzim v roce 1842 místo anglikánského pastora v Eltonu. Již v květnu 1843 se rozhodl, že skutečně další cestu, tentokrát přímo do Říma.

Rozhodujícím zážitkem byla pro anglikánského pastora účast na papežské mši v Lateránské bazilice. Byla to pro něho skutečně hodina milosti.

Ačkoliv bylo pro něho dosud papežství nepřekonatelným kamenem úrazu, probudil se v něm nečekáný obdiv vůči hlavě katolické církve. Bylo to ve chvíli, když viděl Řehoře XVI., jak klečí u oltáře před Nejsvětější Svátostí oltářní: *My všichni jsme si klekli spolu s ním; dojmavější scénu jsem dosud nikdy v životě neviděl. Klečící kardinálové a preláti, klečící vojáci, pestrobarevný zástup lidu, nádhera krásného chrámu a v jejich středu bílé oděný papež, stařeček pokorně skloněný před vystaveným Tělem našeho Pána; a přitom hluboké mlčení. Jaký to byl pohled!*

Konvertita Eucharistie

Pater William Faber

Na náměstí před Lateránskou bazilikou přijal Faber spolu s ostatními klečícími papežské požehnání. Napsal do Anglie: *Nemyslím si, že bych se někdy vrátil domů z bohoslužby*

P. William Faber

by tak skrz naskrz pokřesťanstvený a v tak dobré a srdečné náladě jako v tento den. Dvakrát se málem přihlásil v Římě ke konverzi, kdyby mu v tom nezabránily určité překážky.

Po návratu ještě působil jako anglikánský pastor v Eltonu, ale už zcela v katolickém postoji víry. Fascinovala ho především skutečná přítomnost Ježíše Krista v Eucharistii a často o tom kázal. Svým farníkům doporučoval úctu k Božskému Srdci Páně a vedl je k pravidelnému zpytování svědomí a k svaté zpovědi. To všechno byly u anglikánů nemyslitelné věci. Ale svou dobrosrdečností, štědrostí a přátelstvím dosahoval v pastoraci velkých úspěchů. Brzy se začala pravidelně zpovídat skupina mladých horlivých mužů. Často přistupovali k poslední večeři a o půlnoci se dlouho modlivali s pastorem v jeho refektáři. On sám se začal modlit římský

breviář a postil se tak přísně, že to poškodilo jeho zdraví.

V tu dobu napsal knihu o anglických svatých. Napsal ji tak dobře, že by ji lépe nenapsal žádný katolický kněz. Stále jasněji si uvědomoval protiřečení v anglikánské církvi a trápily ho pochybnosti ze všech stran. V narůstajícím duchovním boji napsal jednomu příteli: *Každý den se stávám více „římským“, ale doufám, že nejen vůlí.*

Faberovy nové pastorační metody vyvolávaly u mnoha anglikánů znepokojení a hněv. On sám byl neklidný a stále bolestněji rozpolcený mezi postavením anglikánského pastora a svým již skrz naskrz katolickým smýšlením a působením. V tomto stavu ho zastihla zpráva, že John Henry Newman, jeho uznávaný vzor, přestoupil do katolické církve, protože v ní definitivně poznal Církev apoštolů a církevních Otců. Několik týdnů nato, bylo to v noci 12. listopadu

Mše svatá v Lateránské bazilice

1845, nadešla pro pastora Fabera rozhodující událost: Právě přišel jednomu nemocnému farníkovi poslední večeři, když ho živě pronikla nezvratná jistota: *To, co zde uděluji, není vůbec Pánovo Tělo, protože já nejsem sku-*

tečným knězem s potřebnou plnou mocí proměňovat.

Od té chvíle už nedokázal nikomu podat poslední večeři. Za čtyři dny nato 16. listopadu slavil naposled anglikánskou bohoslužbu a svým překvapeným farníkům vysvětlil: *Učení, které jsem vám hlásal, je sice pravdivé, ale neodpovídá učení anglikánské církve. Ona je dokonce zavrhuje. Proto už nemohu dále zůstat u vás, ale musím jít tam, kde se nachází celá pravda.* Rychle sestoupil z kazatelny, odložil liturgický oděv a skrze sakristii spěchal na faru. Posluchači byli zaraženi, ale většina spěchala za svým pastorem. Vroucně ho prosili, aby zůstal nadále u nich, že může kázat tak, jak to dosud pokládal za správné, že se jim to líbilo. Avšak Faber 17. listopadu definitivně opustil svoje anglikánské působiště.

Ještě týž den ho spolu se sdružením mužů, kteří ho nechťeli opustit, přijal v Northamptonu tamní biskup do katolické církve. Den nato 18. listopadu přijal Faber spolu se svými společníky poprvé svaté přijímání a svátost biřmování. Od toho okamžiku zavládl v jeho srdci hluboký mír.

Po dvouletém studiu přijal Faber v roce 1847 kněžské svěcení a o rok později se svou skupinou konvertitů vstoupil do oratoria sv. Filipa Neri, které tehdy vedl John Henry Newman.

V roce 1849 zřídil Faber své vlastní oratorium v Londýně a působil zde plodně posledních 14 let svého života jako vynikající kazatel, zkušený duchovní vůdce, autor duchovních knih a hymnů.

Až do své smrti zasvěcoval Faber sebe a svůj intenzivní apoštolát Panně Marii. Choval k ní hluboký vztah a ve svých duchovních spisech ji nazýval *Maminkou a Spoluvykupitelkou lidstva*. Zemřel ve věku 49 let.

Pramen: F. Holböck, *Das Allerheiligste und die Heiligen*.

Z *Vítězstvo Srdce* 54/2007
přeložil -lš-

„Kolik slz jsem proléval, když jsem naslouchal melodiím tvých hymnů a písní, které sladce zaznívaly ve tvém chrámu! Mocně pohnutí: ty melodie vtékaly do mých uší a kapaly do mého srdce pravdu, vzbuzující v něm vroucí pocit zbožnosti.“

Sv. Augustin: *Vyznání* 9, 6, 14

Korint byl ve starověku multikulturním městem: pozdně helénská směs všech možných náboženství a bezpočet domnělých pravd. Byli zde tolerantní ke všem módním náboženským směrům – a jak už to bývá – poněkud pobouření, když se některé z nich představovalo příliš jednoznačně. Protože pravda, která pochází od Boha, také od člověka mnoho vyžaduje. A svědek Boží pravdy o světě a o člověku je potrestán tím, že ho vykážou, protože kazí hru.

Ale i v takovém prostředí se prosadilo apoštolské kázání. Vznikla zde křesťanská obec, ve které bylo mnoho prudkých sporů o správný výklad vyznání víry, na jehož půdě i dnes stojíme. Byli zde křesťané, ale jeden se odvolával na verzi Apolónovu, druhý na Petrovu nebo Pavlovu nebo některého jiného apoštola, přesně tak, jak to komu osobně vyhovovalo. Především bylo poselství o vykoupení skrze smrt na kříži těžko srovnatelné s panujícím způsobem myšlení, stejně jako Kristovo zmrtvýchvstání a zmrtvýchvstání těla. Nicméně symbolická nebo přenesená interpretace se jevila tehdejšímu osvěcovanému člověku rozumná a srovnatelná se zkušeností o pomíjivosti všeho tělesného.

Kolem roku 55, tedy dvacet let po vzniku prvotní církve v Jeruzalémě, napsal Pavel církvi v Korintě svůj první list. Místo zvědavých a učených spekulací, jak je vůbec možné vzkříšení z mrtvých a jaký druh těla máme na mysli při zmrtvýchvstání, jde apoštol k původnímu apoštolskému vyznání. Ježíšovo zmrtvýchvstání je neotřesitelná skutečnost, žádná zbožně vymyšlená a vytvořená báje nebo legenda. Odvolává se na učedníky, kteří Ježíše provázeli již za jeho pozemského veřejného působení. Jsou to svědkové jeho utrpení a jeho zmrtvýchvstání, kteří v každém okamžiku plní Ježíšův misijní příkaz.

Co s kvetoucími nesmysly? Velikonoční kázání biskupa Ludwiga Müllera

Ve slavné 15. kapitole 1. listu Korintánům cituje Pavel původní Krédo Církve: *Vyučil jsem vás především v tom, co jsem sám přijal, že Kristus umřel ve shodě s Písmem za naše hříchy; že byl*

Biskup Ludwig Müller

pohřben a že vstal z mrtvých třetího dne ve shodě s Písmem a že se ukázal Petrovi a potom Dvanácti (1 Kor 15,3–5).

Tak připomíná Pavel věřícím v Korintě evangelium, které jim v apoštolském zplnomocnění hlásal. To je základ, na kterém stojí oni tehdy a na kterém stojíme i my dnes. A když se držíme plného znění tohoto evangelia, místo abychom ztráceli čas racionalistickými nebo esoterickými spekulacemi, pak budeme zachráněni (srov. 1 Kor 15,1n).

Nejsme jako dnešní křesťané také v nebezpečí, že si dáme základ víry v Krista vytáhnout zpod nohou, protože nás okřikují jako fundamentalisty a mohou nám ukázat červenou kartu za „politicky nekorektní“ chování? Nepřehlušíme nám zmatek tolika nabídek hlas pravdy? Zaprodáme podobně jako Ezau za hrst čočky prvorozenecké právo, za které by nám poradci fit-kultury, psychologové a scéna filozofů chtěli drazé zaplatit? Avšak ten, kdo se zajímá o křesťanství, ten musí nejdříve vědět, že má jako člověk s celým svým bytím v duchu, v duši i v těle nekonečně větší cenu, než jakou mu mo-

hou nabídnout všechny lidsky vynalezené scénáře pro volný čas a výrobci smyslu života.

Ve svém prvním listě nás apoštol Petr burcuje: *Víte, že jste ze svého prázdného způsobu života, jak jste ho zdědili po předcích, byli vykoupeni ne snad nějakými pomíjivými věcmi, stříbrem nebo zlatem, ale drahou krví Krista... Skrze NĚHO jste uvěřili v Boha, který ho vzkřísil z mrtvých a oslavil, takže když věříte, můžete zároveň v Boha i doufat. Očistili jste se poslušností k pravdě, abyste byli schopni nestrojené bratrské lásky... Vždyť se vám dostalo nového života, a to ne plodivou silou pomíjivých věcí, ale nepomíjivých, živým a neproměnným Božím slovem... a toto slovo trvá až za smrt do Boží věčnosti (srov. 1 Petr 1,18–25).*

Co pro mě zůstane nevysvětlitelné – a mnoho jsem přemýšlel o alternativách víry a nevěry – je skutečnost, že lidé, kteří vyrostli v křesťanství, se nakonec znechuceně nebo agresivně odvracejí od Krista a jeho Církve, nebo si namlouvají, že víra je překonaná nebo středověká nebo si nechají napovídat, že se jim stala překážkou svobodného rozvoje osobnosti. Často jsou to různé populární knihy a osvětové filmy, které od 18. století stokrát a znovu odhalují, že křesťanství je podvod Církve nebo klam a mytologie snů a přání.

Žasnoucímu publiku jsou prezentovány gnostické bajky. O nic lepší vědeckou kvalitu nemají knihy a filmy jako „Sakrileg“, Šifra mistra Leonarda, Jidášovo evangelium a jemu podobné, nalezené prázdné urny a DNA analýzy rodinného Ježíšova hrobu, všechny elaboráty jako „Kriminální příběhy křesťanství“ podle vzoru Rosenbergova „Mýtu 20. století“ nebo kterékoliv proticírkevní Leninovy bojovné brožury a bezbožického hnutí 30. let v SSSR. Kde však zůstal

onen krásný svět bez Boha, jaký nám sliboval dialektický a liberalistický materialismus? Všechna tato tendenční literatura se imunizuje proti odhalení svých stále méně pravděpodobných hypotéz plytkým protitvrzením, že Církev údajně důkazy proti věrohodnosti svého poselství uzamkla v tajných chodbách Vatikánu.

Je mi z hloubi duše líto oněch lidí, kteří věnují své peníze a svůj čas těmto kvetoucím nesmyslům a hledají v esoterických naukách sebeprožitků. Co mám z toho, jestliže vím, jaký skutečně jsem, jak se cítím a co mi dělá dobře? Chtěl bych raději prožívat to, v co smím doufat. *Mistře, co mám dělat, abych dosáhl věčného života? (Lk 18,18)*, ptá se otevřený člověk Ježíše. Kolem sebe kroužící já se znudí k smrti, společenství s druhými a s Bohem přináší životní radost. Ten, kdo s tebou zůstane i ve tvé samotě, ve tvé nouzi a tvém umírání, ten je tvůj pravý přítel. Ježíš ti nic neodnímá a všechno ti daruje. Znáš někoho jiného, kdo se mu vyrovná a jedná podle zásady: *Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele (Jan 15,13)?*

Důkaz je nasnadě. On nevrábí slovíčka a neukolébává tě psychotechnickými cviky, které přechodně zamlžují utrpení a smrt. Ježíš zcela přistupuje k tobě. Bere tě za ruku a stojí při tobě ve tvém životě i v umírání. Dává ti naději, aby všechny tvoje naděje a touhy nebyly marné. Výsledkem tvého života není frustrace, nýbrž dokonalost. Nakonec nezůstává všechno marné, nýbrž najdeš své naplnění v Bohu ve společenství všech jeho svatých a všech, které jsi miloval a kteří milovali tebe. To hlásá velikonoční poselství. Ano, Pán vstal. On skutečně vstal. Amen. Aleluja.

Podle Kath-net

„Když jsem v roce 1946 zde před milostným oltářem Panny Marie v Mariazell děkoval Bohu a Marii za záchranu v druhé světové válce a za to, že jsem se mohl vrátit z válečného zajetí domů, prosil jsem také za pomoc ve velice rozšířené nouzi a hladu, za Rakousko, rozbombardované a rozdělené do čtyř okupačních zón. Prosil jsem o pomoc a o svobodu. Na tuto svou prosbu jsem pocítil ve svém srdci Mariinu odpověď: – Dělejte to, co od vás žádám, a budete žít v míru.“

Tak popisuje P. Petrus Pavlíček svou hodinu milosti na velkém rakouském mariánském poutním místě.

Co znamená toto vnuknutí v Mariazell? Co od něho chtěla Matka Boží? Po mnoha modlitbách a četných úvahách založil P. Petrus v neděli 2. února 1947 „Věčné růžencové společenství“, které mělo působit v duchu fatimského poselství. Ve Vídni ve františkánském kostele byla právě adorace před vystavenou Nejsvětější Svátostí. P. Petrus světil své dílo jistě také Pánu v Nejsvětější Svátosti.

Studený vítr do tváře

Abychom si udělali lepší představu o době kolem onoho 2. února 1947, citujme kroniku františkánského kláštera: „Celý leden byl ve znamení ruské zimy. Sněhové záplavy bez konce a pak dlouhotrvající silné mrazy, ostré a kousavé. Byli jsme těžce navštíveni v době nedostatku elektrické energie...“ (Leden a únor 1947).

Ale nebyla to jen vnější zima, když P. Petrus začal své dílo. I jinak mu dýchl „studený vítr do tváře“. On sám popisuje počáteční těžkosti takto:

„...Bylo to dílo velké lásky k Matce Boží a k vlasti věřit v uskutečnění tohoto cíle. Byla nezbytná bezmezná důvěra k Matce Boží. Námitky a překážky rostly jako houby po dešti. Přicházely ze všech možných

Modlitba za budoucnost

kruhů. Zajímavé však bylo, že lid myšlenku a ideu smírného růžencového křížového tažení přijal s nadšením.“

Nové jméno

Takřka ve stejné době, aniž by o sobě navzájem věděli, začal v Linci Dr. Franz Tauber stejné smírné křížové tažení, jehož počátky sahaly až do roku 1942. Svým smírným dopisem vykonal Franz Tauber vynikající pionýrskou práci. Protože byl záměr obě hnutí spojit dohromady, domluvili se na společném názvu – Růžencové smírné tažení za mír ve světě.

Pomozte mi vydržet

Počet členů rostl přímo skokem. V roce 1949 mělo hnutí již 100 000 členů. V roce 1955 bylo již 500 000 prosebníků. Tento rozvoj byl především dílem Růžencové Královny, ale také výsledkem nesmírného úsilí P. Pavlíčka. Ve svém poznámkovém sešitě napsal v roce 1953: „Ježíši a Maria, pomozte mi vydržet! Pane, pomoz mé slabosti! Kéž nás Bůh ušetří nářku.“

Maria, děkujeme Ti

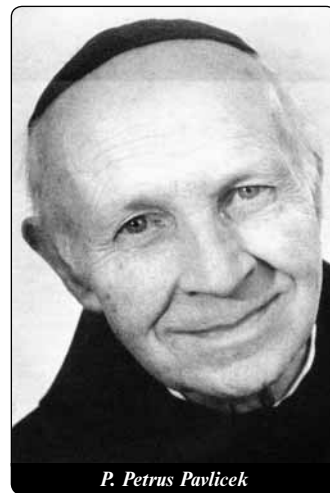
Neúnavné úsilí P. Petruse přineslo velký úspěch. Osm let se lidé modlili za mír a svobodu.

KEKSY MÍSTO HOSTIÍ

Ve Španělsku se rozpoutala debata o farnosti sv. Karla Boroomejského v Madridu. Tamní tři kněží chodí k oltáři v riflích a tričku a místo hostií používají keksy. Kardinál Antonio Rouco Varela nařídil uzavření kostela a kněžím zakázal celebrot. Kněží však neuposlechli a za podpory farníků šli manifestovat do ulic. Dotyční kněží jsou ve věku 60 let a pocházejí ze skupiny „dělnických kněží“ z dob Francovy diktatury.

ZÁJEM O RATZINGEROVY KNIHY JE ENORMNÍ

Zatímco prodej Bible v Německu stagnuje a nepomohl v té věci ani Rok Bible v roce 2003 ani velká mediální reklama, velice jdou na odbyt knihy Josefa Ratzingera. Dokonce i zcela profánní knihkupectví již delší dobu mají zvláštní „papežský stůl“, na kterém se prezentují Ratzingerovy knihy. K těm nyní přibyla jako novinka jeho kniha o Ježíši Kristu.

P. Petrus Pavlíček

my podporovat mariánskou úctu modlitbou růžence; žít zástupným smírným pokáním a šířit je; modlit se za mír ve světě.

Strhnout zeď

Povzbuzení šťastným obratem v Rakousku stali se mnozí kněží, řeholní bratři a sestry v misijních zemích apoštoly RKT. 13. srpna 1961 byla postavena berlínská zeď. Na růžencovou neděli 1. října 1961 přednesl univerzitní profesor, pozdější biskup v Řezně Rudolf Graber ve Weingartenu plamenné kázání. Vyzýval věřící, aby podle vzoru Rakouska modlitbou strhli berlínskou zeď. „Mariánská úcta se musí stát celonárodní záležitostí,“ bylo jádrem jeho kázání, se kterým se obrátil na věřící. Díky podpoře tohoto biskupa a mnoha kněží a řeholníků v té době zapustilo RKT své kořeny i v Německu a získalo zde statisíce členů.

Největší revoluce v dějinách

Při zasvěcení Německa Matce Boží v roce 1954 bylo hlavní záležitostí, svěřenou Panně Marii, sjednocení rozděleného Německa. Ale byl vytyčen ještě vyšší cíl: překonání ateistického komunismu. V této touze se modlilo i mnoho věřících ve východním bloku a spojili se s prosebníky v Rusku a na celém světě. A roku 1989 došlo k zázraku: padla nejen berlínská zeď, ale i ateistický komunismus. K tomu

napsal kardinál Wetter: „Jestliže si současníci myslí, že modlitba je už dnes nečasová, měli by si vzpomenout na slova Reinholda Schneidera: – Nouzí doby je to, co do této doby nepatří. Jak je to výstižné, ukazují nám pohnuté události ve východní Evropě v těchto posledních měsících. Lidé s modlitbou na rtech mají nemalý podíl na největší revoluci v dějinách.“

Život za mír

P. Petrus Pavlicek zemřel 14. prosince 1982. Slíbil ve své závěti: „Chtěl bych ujistit všechny, že na věčnosti na nikoho nezapomenu a zůstanu s vámi duchovně spojen.“ 14. prosince 2001 byl ve františkánském řádu zakončen diecézní proces jeho blahorečení. Od té doby může být P. Pavlicek uctíván jako služebník Boží. Proces nyní pokračuje v Římě. Vyprošujeme si jeho přímluvu ve svých potřebách.

Moc milosrdné lásky

25. března 1984 zasvětil papež Jan Pavel II. svět Matce Boží. V této modlitbě se praví: „Ještě jednou nechť se ukáže nekonečná moc milosrdné lásky! Ať učiní konec zlu! Ať promění svědomí. Ve Tvém Neposkrvněném Srdci nechť se všem zjeví světlo naděje!“ Moc milosrdné lásky se projevila ve velkém převratu v roce 1989. Nepotřebujeme však moc milosrdné lásky i dnes a v následujících letech? „Vstupujeme do období nesmírných globálních zvrátů. Změny v politice, kultuře, psychologii, ve formách vlády a v životním prostředí ve 20. století jsou mnohem méně rozsáhlé než ty, ke kterým dojde do roku 2025“ (Dennis Meadow, Studie Římského klubu).

Matka Boží nezapomíná na zasvěcení svému Neposkrvněnému Srdci. Zapomenout mohou jen lidé. Aby se tak nestalo, za to se modlí 700 000 členů RKT.

Z Bettendes Gottes Volk
1/2007

Mariánské poutní místo ve Svaté zemi

Ve Svaté zemi je řada míst, která jsou těsně spjata s životem Panny Marie, jako je Betlém, Nazaret nebo Kána.

Ale svatyně „Naší Milé Paní, Královny Palestiny“ v Deir Rafat s duchovním centrem činné bliženské lásky v podobě sirotčince se školou je opravdovou zvláštností pro diecézi latinského patriarchátu v Jeruzalémě.

Historické pozadí – biblické události

Již v době Starého zákona tvoří krajina kolem Deir Rafat historickou kulisu příběhu o Samsónovi (Sd 15,4–5). Zcela v sousedství leží Bet Semeš, kde Filištané vrátili Izraelitům archu úmluvy (1 Sam 6,1–18). Jen 6 km odtud nachází se Beit Jamal, domov Gamaliela, Pavlova učitele.

Od počátku křesťanství až po byzantské období zde panoval cílý křesťanský život, který přerušil teprve vpád Arabů v sedmém století.

Nejen pro tuto biblickou minulost získal zde latinský patriarchát v roce 1859 jeden pozemek.

Maria žehná své pozemské vlasti

Během zmatků první světové války dal patriarcha Louis Barselina ve své neotřesitelné důvěře v pomoc Panny Marie, Mat-

ky všech křesťanů, vybudovat na tomto místě kostel a sirotčinec a 15. července 1920 zasvětil svou jeruzalémskou diecézi ne-

beské Matce pod titulem „Naše Milá Paní, Královna Palestiny“. Byl pevně přesvědčen o tom, že Panna Maria ve svatyni v Deir Rafat si zde zřídí trůn milosti a bude odsud zvláštním způsobem chránit svou pozemskou vlast.

V modlitbě v arabské řeči adresované Matce Vykupitele byl akt zasvěcení potvrzen v chrámě Zmrtvýchvstání (Chrám Božího hrobu v Jeruzalémě) 15. června 1920. V roce 1933 zařadil Řím do liturgického kalendáře 25. říjen jako svátek Panny Marie

Královny Palestiny. Od té doby se stala modlitba k Panně Marii (viz str. 10) pevnou součástí života víry křesťanů ve Svaté zemi v rodinách, ve školách a náboženských institucích. Na vrcholu svatyně se nachází bronzová socha Panny Marie v nadživotní velikosti s titulem Reginae Palaestinae – Královně Palestiny. Pravou ruku pozvedá k požehnání. Sochu vytvořil italský umělec Franco Tosi.

Skrze andělův pozdrav most ke světové církvi

Vnitřek chrámu je vyzdoben pozdravem nebeského posla Panně Marii v 280 řečech. Patriarcha Barlessina napsal ve 20. letech biskupům celého světa prosbu, aby mu poslali doslovný překlad „Ave Maria“ ve své rodné řeči. Tím byl vytvořen most „Naší Milé Paní, Královny Palestiny“ k celosvětové církvi. Při zapisování 280 verzí pomáhal tehdy mladý student teologie Giuseppe Giacomo Beltritti. O několik let později se stal v roce 1970 latinským patriarchou v Jeruzalémě a Panna Maria ho vzala k sobě ve vysokém věku při modlitbě svatého růžence, když si jako sídlo svého pobytu ve stáří zvolil Deir Rafat.

Modlitba a milostný obraz v každé rodině

Poutní obraz na pravé straně oltáře představuje Marii s dobrotivým a současně mocným výrazem ve tváři, jak v Magnificat vyzývá k osvobození a současně je lidsky blízká, uvolněná, protože neusiluje o moc, nýbrž mluví o tom, že Bůh sesazuje mocné z trůnu a bohaté propouští s prázdnou. Ona ve svém protestu nevyžaduje, nýbrž poukazuje, nekárá, nýbrž zjevuje, neabsolutizuje, nýbrž zůstává otevřená ve svém vnitřním spojení s Pánem.

Ve Svaté zemi není křesťanské rodiny, která by její milostný obraz doma nepřechovávala

Svatyně „Naší Milé Paní, Královny Palestiny“ v Deir Rafat

► a neuctívala. Originál o velikosti 2,7 x 1,7 m namalovala italská řeholnice sestra Giovannina, kterou poslal do Jeruzaléma Pius X., aby tam založila uměleckou školu.

Touha po míru v místní církvi

Každoročně proudí obrovská kolony v autobusech na malou výšinu k poutnímu chrámu. I hranice a bariéry jsou ten den takřka otevřeny, aby křesťané z Betléma, Ramalláhu nebo Jericha na zvláštní povolení mohli jít na pouť ke své nebeské Matce.

Kdo musí zůstat doma, využije alespoň možnosti účastnit se prostřednictvím palestinského rozhlasu nebo televize.

Přirozeně kostel je přítomný vždy příliš malý, aby pojal tolik lidí. Proto se vytváří velké rodinné prostředí pod širým nebem a svatý Petr zpravidla zajistí k této příležitosti krásné počasí.

Ale nejen místní křesťané projevují ten den své sepětí s tím-

to poutním místem, také četní poutníci ze zahraničí dokazují svou přítomností, že světová církev nezapomíná na své bratry a sestry.

V důvěře v moc modlitby a přimlvy Panny Marie, ke které se všichni utíkají jako ke Královně míru, vyslovují křesťané své prosby v těžkostech a napětích těžce stíhané země. Zatímco politici neprokazují vždy účinnou a upřímnou snahu po míru, jsou zde alespoň věřící, jimž nikdo nemůže vytrhnout víru ze srdce a kteří věří, že u Boha není nic nemožného, ani těžce uskutečnitelný mír v biblické zemi. Maria je Matkou a Královnou míru a všech, kteří tuto zemi označují za svatou: křesťanů, židů, muslimů a druzů.

Na konci slavnostní bohoslužby nesou mladí mužové sochu Panny Marie na nosítkách jako „archu Nového zákona“ ve slavnostním procesí mezi zástupy do poutního chrámu.

Bohoslužba v tento den znamená více než jen liturgickou slavnost. Má ráz rodinného svátku „dětí Palestiny“, shromážděných kolem své Matky. Spontánně se ozývá radostné volání, jak je na Východě zvykem při svatebním veselí, a ženy propukají do úžasného zpěvu.

Tato nakažlivá radost se vznáší nad pahorkem ještě mnoho hodin poté, když lidé v malých skupinách se navzájem dělí o přinesené pokrmy.

Tito křesťané, kterým je určeno, aby dále žili a vydávali svědectví jako mateřská církev v Jeruzalémě, stali se opravdu jen malým stádcem: tvoří menšinu 2,1 % celkového obyvatelstva. Ale toto malé stádo vždy znovu ožije příslibem božského Mistra: *Nebojte se, jsem s vámi po všechny dny... Děti, to je vaše Matka... Matko, to jsou tvé děti.*

Prameny: *Archivio Patriarcato Latino, Le Moniteur Diocesain, Jerusalem.*

*Z Betendes Gottes Volk 1/2007
přeložil -lš-*

Stabilita rodiny a její vliv na vývoj dětí

Rodinná struktura má významný vliv na výchovu dětí. Dokládá to nejnovější studie, kterou publikoval ústav *Center of Marriage and Families na Institute for American Values* v New Yorku. Ředitelka tohoto centra Elizabeth Marquardová vyvolala velkou pozornost svou knihou o vlivu rozvodů na děti. Později publikovalo centrum další studii: „Struktura rodiny a výsledky výchovy dětí“, která se zakládá na širokém odborném výzkumu.

Vliv rodinné jednoty

Struktura rodiny ovlivňuje výchovné výsledky v každé úrovni, od základní školy až po univerzitu.

*Svatý Josefe, ochránce Svaté rodiny:
Bud' ochráncem i našich rodin!*

tu. Je tomu tak proto, že rodina má velký vliv na složky osobnosti dítěte, jako je jeho chování ve škole, náklonnost užívat drogy a alkohol, jeho sexuální chování, a s takovými důsledky, jako jsou těžkosti v dospívání a psychologické problémy.

V průběhu 35 let klesl v USA podíl dětí, které vyrůstají v úpl-

ných rodinách, z 85 % v roce 1985 na 70 % v roce 2003. Současně se podíl dětí, které žijí jen s jedním z rodičů, takřka zdvojnásobil. Velká část chlapců do věku 18 let prožije svůj život jen s jedním z rodičů.

Závěrečná studie zahrnuje velký počet dílčích šetření, která potvrzují, že rodinná struktura má významný vliv na vědecko-studijní i sociální rozvoj dítěte.

První léta

U dětí ve věku tří až čtyř let, které vyrůstají u vlastních řádně sezdáných rodičů, je ve srovnání s ostatními dětmi třikrát nižší pravděpodobnost výskytu citových problémů a poruch pozornosti. Ty děti, které žijí se svými vlastními, řádně sezdánými rodiči, mají významně méně problémů v chování než děti nesezdáných dvojic. Děti z rodin, kde je pouze jeden rodič, mají ve srovnání s jinými dětmi choulostivější zdraví.

Ó Maria, ty neposkvrněná a blahoslunná Královno nebe i země, vzhlížíme s důvěrou ke Tvé dobrotě a nekonečné moci Tvé přimlvy.

Prosíme Te, shlédni soucitně na svou zem Palestinu, která Ti patří více než kterákoliv jiná země, protože tam ses narodila a tam jsi darovala světu Vykupitele.

Rozpomeň se, že Tebe nám dal Pán jako starostlivou Matku. Poskytni proto své pozemské vlasti mimořádnou ochranu. Vzdal od této země všechny stíny a bludy.

Dej zde zazářit slunci věčné spravedlnosti.

Na Tvou přimlvu necht' se naplní modlitba Tvého božského Syna: aby byl jeden ovčinec a jeden Pastýř.

Vypros nám všem milost, abychom sloužili Pánu s radostí ve svatosti a spravedlnosti po všechny dny svého života.

Kéž pro zásluhu Ježíše Krista a s Tvou mateřskou pomocí smíme přejít jednoho dne z tohoto pozemského Jeruzaléma do jeho nebeského naplnění.

NEČEKANÁ STAROSTLIVOST ÚSTŘEDNÍHO VÝBORU NĚMECKÝCH KATOLÍKŮ

16 katolíků a 14 židů vyslovilo „vážné výhrady“ vůči interview vatikánského státního sekretáře, který potvrdil, že Benedikt XVI. uvolní používání *Missale Romanum* z roku 1962, promulgovaného blahoslaveným Janem XXIII. Obávají se, že dojde k „poškození křesťansko-židovských vztahů“, protože misál obsahuje velkopáteční „prosbu za obrácení Židů“. Účastníci této diskuse poukazují na to, že se jedná o „více než o otázku slavení mše v latinském jazyku“. V nedělních čteních je podle jejich názoru málo starozákonních textů. Podle jejich názoru teologie misálu „odporuje v rozhodujících otázkách 2. vatikánskému koncilu“.

„BOLESTNÉ ODMÍTNUTÍ“

Vatikánský nuncius Mons. Antonio Franco odmítl účast na vzpomínkové slavnosti v židovském památníku Yad Vashem. Své odmítnutí zdůvodnil tím, že mezi exponáty se nadále nachází fotografie Pia XII. s popisem, který ho činí spoluzodpovědným za pronásledování Židů. Nuncia plně podpořil jezuita P. Gumpel, který použití fotografie označil za nekorektní provokaci vůči milionům katolických věřících. Poukázal přitom na nejnovější knihu odborníka Martina Gilberta, který doložil, že to, co konal Pius XII., bylo to jediné správné, co mohl vykonat. Proces blahorečení Pia XII. je v plném proudu.

PODIVNÉ ULTIMÁTUM

Představitelé Křesťansko-demokratické lidové strany Švýcarska (CVP) pohrozili švýcarským biskupům, že zastaví veškerou finanční pomoc katolické církvi, jestliže nezruší celibát a nezavede kněžské svěcení žen. Zástupce strany prohlásil, že dosavadní postoj církve nemůže strana tolerovat, protože i v jiných oblastech se strana staví proti diskriminaci pohlaví a usiluje o naprostou rovnoprávnost.

PLAČÍCÍ MADONA I V NĚMECKU?

V Heroldsbachu viděli svědkové 12. února, jak Madona pláče. Biskupství Bamberk oznámilo 30. března, že P. Dietrich von Stockhausen se obrátil na biskupa Ludwiga Schicka se žádostí, aby dal případ oficiálně vyšetřit. Biskup pověřil profesora Alfreda Hierolda z univerzity v Bamberku, aby celou záležitost prošetřil a vyslechl potřebné svědky. Vyšetřování si vyžádá několik týdnů.

KOMU DŮVĚŘUJÍ EVROPANÉ

Více než polovina Evropanů chová k duchovním velkou důvěru. S 53 % jsou faráři a kněží uprostřed hodnotící škály. Na prvním místě stojí hasiči (95) následovaní piloty (91) a lékaři (89). Na konci škály se ocitli fotbalisté a podnikatelé (po 17), prodáváči aut (11) a politici (6).

větší sklon k asociálnímu chování ve škole. To se u chlapců ze spořádaných rodin vyskytuje v průkazně menší míře.

Docházka a dochvilnost. U studentů z narušených rodin jsou problémy v této oblasti o 30 % četnější než u ostatních dětí z úplných a spořádaných rodin. Častěji přicházejí do vyučování pozdě a vynechávají lekce ne-

bo i celé dny vyučování. To je částečně vyvoláno tím, že rodiče z nespořádaných rodin mají méně času bdít nad chováním svých dětí.

Užívání drog a alkoholu. Dospívající mládež z neúplných rodin má větší sklon k užívání drog a konzumaci alkoholu. Podle výsledku průzkumu má struktura a soudržnost rodiny v tom-

Děti žijící v řádných úplných manželstvích jsou výrazně schopnější naučit se číst a psát než děti žijící jen s jedním rodičem. Tyto rozdíly, které se projevují již v raném věku, určují vzorce chování, které se projevují i v dalších etapách života.

Na základní škole mají děti žijící v řádném úplném manželství větší schopnost úspěšně zvládnout základní školní dovednosti než děti, které nežijí se svými řádně sezdanými rodiči. Na příklad děti z neporušeného rodinného prostředí vykazují výrazně lepší výsledky v testech a matematických dovednostech než děti z rodin, kde žijí jen s matkou nebo v jiném typu neúplné rodiny.

Mládež na středních školách a univerzitách

Děti z narušených rodin ukazují horší chování v dospívání, a to ovlivňuje i jejich studijní úspěchy. Negativní vlivy narušené rodiny se projevují v době dospívání ve větší absenci, ve větší míře nedokončeného studia a v časnějším otěhotnění. Tyto výsledky jsou potvrzeny u americké i u švédské mládeže. Shoda výsledků překvapuje tím více, že mezi USA a Švédskem jsou jinak velké rozdíly, pokud jde o rodinnou politiku a rozdělení bohatství.

Pokud jde o univerzitní věk, mládež pocházející z narušených rodin velice doplácí na tuto skutečnost. Projevuje se to ve větší absenci na školních lekcích a v horších výsledcích při přijímacím řízení.

Mládež, zvláště pak dívky, z řádných úplných rodin má tendenci později uzavírat manželství. Mladé ženy ze spořádaných rodin mají lepší studijní výsledky a vdávají se později.

Problémy v chování

Je zde k dispozici celá řada průzkumů chování mládeže žijící v rozvedených manželstvích.

Špatné chování ve škole. Pokud jde o chlapce, byl prokázán

to ohledu velký význam a ovlivňuje přímo i nepřímo chování mladých lidí.

Sexuální aktivita a otěhotnění nezletilých. Dospívající z narušených rodin mají výrazně větší sklon k předčasným sexuální aktivitám. V tomto směru není významnější rozdíl mezi sexuálními chováním dospívajících z rozvedených rodin a těch s jediným z rodičů. Partnerství rozvedených představují pro dospívající riziko, protože většinou nepředává hodnoty, které působí jako regulátory předčasných sexuálních vztahů.

Kriminalita. Chlapci, kteří žili od 10 let věku v rodině s jediným z rodičů, mají dvakrát větší pravděpodobnost, že se od 14 let budou dopouštět trestných činů. Podle jedné ze studií chlapci, kteří vyrůstají bez biologického otce, mají větší počet přestupků a ocitají se častěji ve vězení než jejich vrstevníci ze spořádaných rodin. Největší pravděpodobnost, že se ocitnou ve vězení, mají dospívající, kteří nikdy nežili se svým biologickým otcem.

Psychologické problémy. Pro děti, které vyrůstají bez vlastních rodičů, znamená tento stav značnou psychologickou zátěž, stres, deprese, úzkosti a ztrátu sebeúcty ve věku dospívání. Tyto problémy značně ovlivňují jejich schopnost soustředění a učení. Průzkum jednoznačně prokázal, že rozvod představuje negativní dopady na děti, a tyto důsledky přetrvávají až do dospělosti.

Chceme-li tedy mít mládež s co nejlepší výchovou, musíme podporovat rodiny. Větší soudržnost rodin zajistí pro mladé lidi lepší průpravu pro jejich život. Liberalistická politika, která všechno dovoluje ve jménu nespoutané svobody a která nazývá rodinou to, co rodinou vůbec není, rozbíjí to, co rodiny znamená, vede k nejistotě a neštěstí dětí, které pak těžce doplácí na egoismus dospělých.

*Z Maria Ausiliatrice č. 4/2006
přeložil-lš*

Požehání Urbí et Orbí o Velikonocích 2007

RADOST VELIKONOČNÍHO OKTÁVU - dokončení ze str. 2

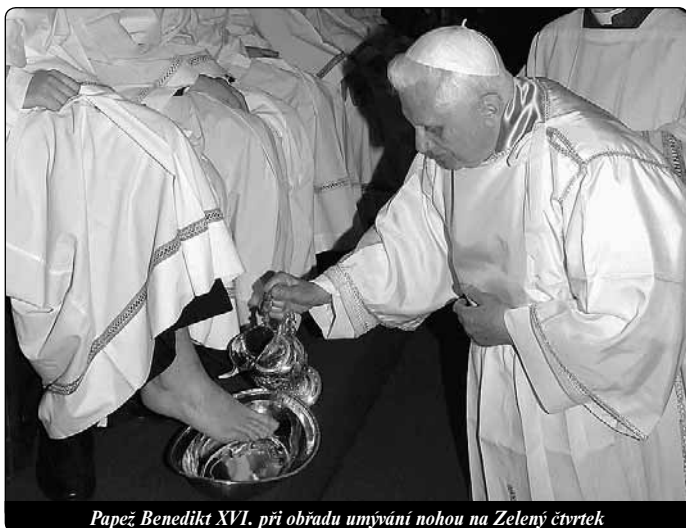
chtěla mít svého Mistra znovu jako dříve a pokládala kříž za dramatickou vzpomínku, na kterou je třeba zapomenout. Teď už však není místo pro vztah se Zmrtvýchvstalým, který je ryze lidský. Abychom ho potkali, nepotřebujeme se vrátit zpět, ale je třeba vstoupit do nového vztahu s ním: je třeba jít vpřed! Svátý Bernard to zdůrazňuje: Ježíš „nás zve do tohoto nového života, do tohoto přechodu... Nevidíme Krista, když se otočíme dozadu“ (Discorso sulla Pasqua). A to se stalo Tomášovi. Ježíš mu ukazuje své rány nikoliv proto, aby zapomněl na kříž, ale aby se mu stal i pro budoucnost nezapomenutelným.

Trvalé poslání učedníků

Náš pohled se má nyní obrátit k budoucnosti. Úkolem učedníků je vydávat svědectví

o smrti a zmrtvýchvstání svého Mistra a o jeho novém životě. Proto Ježíš zve svého nevěřícího přítele, aby se ho *dotkl*. Chce z něho učinit přímého svědka svého zmrtvýchvstání. Draží bratři a sestry, také my, jako Maria Magdaléna, Tomáš a jiní apoštolové, jsme povoláni, abychom byli svědky Kristovy smrti a zmrtvýchvstání. Nemůžeme si nechat velkou novinu pro sebe. Musíme ji předat celému světu: *Viděli jsme Pána* (Jan 20,25). Kéž nám Panna Maria pomůže plně zakusit velikonoční radost, abychom podepření silou Ducha Svatého byli schopni, pokud jde o nás, hájit ji všude tam, kde žijeme a pracujeme. Všem vám šťastné Velikonoce!

Bollettino Vaticano 11. 4. 2007
Mezititulky redakce Světa
překlad -lš-

Papež Benedikt XVI. při obřadu umývání nohou na Zelený čtvrtek

Zemřel John Billings, pionýr přirozené metody regulace porodnosti

Prof. John Billings, který seznámil celý svět s přirozenou metodou regulace početí, zemřel v Melbourne ve věku 89 let.

Tzv. Billingsova ovulační metoda prokázala svou 98% spolehlivost. Benedikt XVI. přijal manželský pár Billingsových, který spolu žil více než 60 let, při příležitosti udělení čestného doktorátu na univerzitě Tor Vergata. Zdůraznil přitom, že Billingsova metoda odpovídá učení Církve a encyklice Jana Pavla II. *Evangelium vitae*.

Úcty. Svých poznatků mohou pak manželé využít buďto k početí nového života, nebo k jeho odložení. Metoda umožňuje ženským odhalit zázrak svého těla.

Manželé Billingsovi

Sledování tělesných stavů v průběhu měsíčního cyklu dovoluje ženě vymežit plodné a neplodné dny. Tato metoda umožňuje ženám zcela přirozeným způsobem poznat, kdy prožívají období plodnosti.

Tato metoda současně podporuje růst lásky a vzájemně

Prof. Billings založil v roce 1976 v Austrálii „Výzkumný ústav ovulační metody“, který vydává čtvrtletně bulletin. Každoročně se zde konají vědecká sympozia. V lednu 1977 byla založena Světová organizace Billingsovy ovulační metody (WOOMB).

K TRAUMATU ZNÁSILNĚNÍ NEPŘIDÁVAT TRAUMA POTRATU

„Mládež pro život“, organizace, která se zasazuje za ochranu nenarozeného života v Rakousku, byla osočena, že se snaží zlehčovat znásilnění. Důvodem k tomuto obvinění byla skutečnost, že citovala vyjádření jedné ženy, která po znásilnění podstoupila potrat. Dotyčná žena prohlásila: „Znásilnění jsem ještě dokázala překonat, ale potrat byl už na mě příliš.“ Toto prohlášení učinila v rozhovoru pro německou pomocnou organizaci „Rachel“, když obšírně líčila své bolestné zážitky ze znásilnění i z potratu. Vyprávění je zaznamenáno na videozáznamu. Vedoucí organizace Margaret Pazmair označila za neuvěřitelné, že ji někdo může obviňovat ze zlehčování znásilnění. Cesta k znovunabytí ztraceného pocitu sebeúcty spočívá právě v tom, že je spirála násilí vědomě zastavena. Darovat nevinnému dítěti život vyžaduje absolutní odvahu. Ale mnoho žen právě tak našlo opět svůj vnitřní mír. V tom je třeba postižené ženy posilovat a pomáhat jim.

ČÍNA: O VELIKONOČÍCH POKŘTĚNY TISÍCE DOSPĚLÝCH

O letošních Velikonocích bylo v Číně pokřtěno několik tisíc dospělých. Jen v Pekingu přijalo křest na 1000 mužů a žen. K tomu je třeba přičíst křty v tajné církvi, jejichž přesný počet není znám.

Zájem o křest je v Číně tak velký, že je někdy nouze o kmotry. Někteří kmotři mají již více než deset kmotřenců. Novokřtění pocházejí z nejrůznějších vrstev, někteří vyučují na univerzitě, jiní jsou studenti. Proti tajné církvi podnikla policie razie přímo ve velikonočním triduu. Ve Wenzhou unikl kněz na Zelený čtvrtek v poslední minutě svému zatčení. Přes stále pronásledování a mučednictví je církev v Číně životnější než kdykoliv předtím. Roste počet povolání. Průměrný věk kněží je 35 let.

EDITORIAL - pokračování ze str. 2

„Obrátte se a dejte se na pokání, aby vaše hříchy byly zahlazeny, aby přišla od Pána ona doba útěchy a aby vám poslal Mesiáše, který byl pro vás určen, Ježíše. Všichni proroci, co jich bylo, pokazovali na tyto dni... Kdo by však ho neposlouchal, bude z lidu vyhlazen... Vám na prvním místě dal Bůh svého služebníka a poslal ho, aby vám poželhal a odvrátil vás od špatnosti.“

Musíme si přiznat, že náš vztah k židovskému národu nebyl v minulosti vždy správný. Je jistě nepřipustné obviňovat celý židovský národ za ukřižování Ježíše Krista, tím více je nepřipustné ho kvůli tomu jakkoliv diskriminovat nebo jím pohrdat. Dějiny bohužel zaznamenaly řadu křivd nejrůznějšího druhu, kterých se křesťané na Židech pod různými záminkami dopustili, a to by se už nikdy nemělo opakovat. Ovšem ne všechno, co židovský národ zatím vytrpěl, mají na svědomí katolíci křesťané. Křivdíme však Židům, jestliže se za ně modlíme, aby i oni přijali a uznali svého Spasitele a Mesiáše Ježíše Krista?

Modlit se za obrácení Židů není projevem diskriminace ani odsouzení, ale je to skutek opravdové lásky, protože není většího dobra, jaké můžeme někomu přát, než aby dosáhl spásy, která může přijít jen tak, že se obrátí ke svému jedinému Spasiteli Ježíši Kristu.

Že je to v případě Židů velice vážná záležitost, o tom nás přesvědčují především slova samotného Božího Syna. Ježíš se snažil svůj národ všemožně získat, ale vedení národa ho nepřijalo. A jestliže celý Starý zákon vyústil do příchodu Božího Syna, pak se všechna Boží varování pro případ nepřijetí a neuposlechnutí vztahují i na ta přikázání, kterými přišel Kristus „zákon naplnit“: „Padne na vás všechna spravedlivá krev na zemi prolévaná.“ „Chtěl jsem vás shromáždit, a nechtěli jste. Proto vás dům zůstane opuštěný.“

Bůh jistě nebere své dary a svá zaslíbení zpět a vždy dodrží to, co slíbil. Ale Bůh také stanoví podmínky, za jakých uděluje své dary. Bůh nikoho nespasí ani nezachrání proti jeho vůli. Žádné Boží zaslíbení nedispensuje od poslušnosti a věrnosti Pánu. Pro toho, kdo Boží podmínky tvrdošijně odmítá, stávají se naopak Boží dary nikoliv polehčující, ale přitěžující okolnosti. Daleko před příchodem Spasitele a vznikem křesťanství již v 28. kapitole Páté knihy Mojžíšovy čteme Hospodinova slova, která by dnes mohla být pokládána za vrchol antisemitismu. Najdeme v nich přímo předzvěst pogromů i holokaustu: „Dopadnou na tebe všechna tato zlořečení a budou tě pronásledovat, dokud nebudeš zahlazen.“ „A zbudě vás maličko, ač vás bylo mnoho.“ Všechny zde uváděné pohromy a neštěstí jsou uvedeny jako důsledek neposlušnosti a nedodržování všech příkazů a nařízení: „Proto, že opustili smlouvu Hospodina, Boha svých otců.“ Vedle všech Hospodinových zaslíbení, která jistě platí, platí tedy stejnou měrou i všechny Hospodinovy hrozby. Musíme je vzít na vědomí nikoliv proto, že bychom se měli stát jejich vykonavateli, ale proto, abychom jako mladší bratři Izraele pomáhali staršímu bratru zachránit se co nejdříve z tohoto pokolení.

Musíme tedy dobře uvážit, zda neubližujeme Židům nikoliv tím, jestliže se modlíme za jejich obrácení, nýbrž naopak tím, jestliže se nemodlíme anebo se jen příliš málo modlíme za jejich obrácení. Modlitba za obrácení přece neznamená nějaké odsouzení ani diskriminaci, nýbrž je ovocem lásky, plodí naději a vede k záchraně. Modlitba za obrácení židovského národa je prosbou za další hojné následovníky všech velkých konvertitů, od Šavla z Tarsu až po Edit Steinovou.

Když se modlíme za obrácení židovského národa, spojuje

me se s touto velkou dcerou židovského národa, sestrou Benediktou od Kříže, patronkou Evropy, která se za obrácení svého národa nejen modlila, ale i obětovala a která se za jeho záchranu přimlouvá nyní tím více, když nyní stojí před trůnem Beránkovým.

My přece nemůžeme jen trpěně očekávat, až jednou nadejde onen jen Bohu známý okamžik, kdy se všechny národy obrátí k Bohu, ale musí nám ležet na srdci především osud všech našich současníků, všech těch, kteří se toho okamžiku nedočkají a kteří se nacházejí ve stavu ohrožení, protože zatím odmítají přijmout jedinou cestu ke spáse. Nemůže nám být lhostejné, že již 2000 let se z generace na generaci předává ono lživé podání, že Kristovo tělo ukradli v noci učedníci, když stráž spala. Čím dříve bude přerušena tato nepravá tradice, tím více bude těch, kterým spadne závoj z očí a dostane se jim s radostným poselstvím i hojnost milostí našeho Spasitele. Debatní skupina německých katolíků by měla své poslání chápat tak, že bude izraelským bratřím tento náš postoj opravdové bratrské lásky přibližovat a vysvětlovat, a nikoliv je provokovat neobjektivními informacemi.

Totéž platí, pokud jde o výtku údajného „marcionismu“⁽¹⁾. Tridentský misál celé věky používá o nedělích jen dvě čtení. Jako první čtení převažují epištoly (čtou se na pravé straně oltáře, odtud tzv. strana „epistolní“). Je zcela nepochopitelné, jak z toho může někdo vyvodit závěr, že tento misál ignoruje Starý zákon. Všechny modlitby introitů, graduálů a traktů jsou sestaveny ze starozákonních žalmů. V postní době a ve mších ke cti světců jsou často zařazena starozákonní čtení. Mimoto čtyřikrát do roka se slaví postní tzv. suché neboli kvatembrové dny a o těchto kvatembrových sobotách je zařazeno hned 5 starozákonních čtení. Na Bílou sobotu je těchto čtení dokonce 12. Při-

pominají katechumenům názorně, jak křesťanství vyrůstá z kořenů Starého zákona. Proč jsou především v tzv. období „po Duchu Svatém“ první čtení z apoštolských listů? Protože toto období ve staré tradici není pojata jako „liturgické mezidobí“, nýbrž je to vysloveně „letniční období“, tedy pokračování toho, co bylo zahájeno o Letnicích, když apoštolové začali naplňovat příkaz svého Mistra a Pána a veřejně hlásali radostné poselství o Ježíši Kristu. Proto slyšíme před samotným evangeliem jejich slovo, jak oni toto poselství předávají v původní a nebezprostřednější podobě. Jejich listy nelze ani v nejmenším stavět do opozice proti Starému zákonu. Vždyť ho často citují, odvolávají se na něho a ukazují, jak se Starý zákon v Novém zákonu naplňuje.

Celé pozdvižení, vyvolané výborem německých katolíků, nám znovu připomíná, jak je zapotřebí obezřetně rozlišovat, zda to, co někdo připisuje 2. vatikánskému koncilu, není ve skutečnosti jen jeho vlastní interpretace, která v některých ne zcela jednoznačných vyjádřeních koncilních dokumentů našla příležitost k tomu, jak svoje přání udělat otcem myšlenky a tu připsat Koncilu. Bude to ještě chvíli trvat, než bude Koncil ode všech těchto mylných interpretací očištěn, ale Bohu díky, Svátý stolec na tomto poli vyvíjí slibnou činnost. Postup výboru německých katolíků ve skutečnosti nepřispívá k dobrým vztahům katolíků a Židů a vlastně je narušuje, protože je utvrzuje v jejich nepochopení podstatných skutečností. Ale je tu ještě jedna skutečnost. Chce-li někdo dnes mluvit jménem židovského národa, neměl by přehlížet skutečnost stále rostoucího počtu mesiánských Židů.

-š-

⁽¹⁾ Marcionismus je jeden z odsouzených raných gnostických bludů, který mimo jiné neuznával Starý zákon.

OPRAVA CHYBNÉHO INZERÁTU: Centrum pro rodinný život zve na týdenní Pobyt pro osamělé matky s dětmi v Jevičku.

Charakteristika: Pobyt je určen pro všechny matky, které z různých důvodů (neprovdání se, rozvodu, ovdovění apod.) vychovávají své děti samy.

Program: Setkání je rozděleno do dvou částí: naučné a rekreační. Dopolnední část zahrnuje přednášky dětského psychologa, psychiatra, kněze a předpokládá se na ní účast přihlášených maminek. V průběhu přednášek je zajištěn program pro děti. Během dne je i možnost k osobním rozhovorům s přítomnými odborníky nebo knězem, který je přítomen po celou dobu setkání. Každý den je možnost zúčastnit se mše sv. a společných modliteb.

Rekreační část setkání je v odpoledních hodinách a lze ji trávit buď individuálně, nebo se zapojit do společně připravovaného programu pro celou rodinu, výletu, výtvarných dílen apod.

Místo pobytu: Jevičko, internát gymnázia.

Termín: 21. – 28. 7. 2007

Ceny: dospělí a děti od 15 let 2250 Kč; děti od 3 do 15 let 1850 Kč.

Pokud máte o pobyt zájem, napište si o bližší informace a přihlášku přímo na adresu: Centrum pro rodinný život, Biskupské nám. 2, Olomouc, 772 00, tel.: 587 405 253, e-mail: reznickm@arcibol.cz nebo je najdete na webu: www.rodinnyzivot.cz

TELEVIZE NOE

■ Vysílání denně 8.00 – 12.00 a 18.00 – 24.00

■ Denně: 8.00; 18.00; 21.35 – Dnešek v kalendáři

■ 11.45; 18.35 – Pohádka ■ Po-Pá: 11.55; 20.00 – Z pokladů duše

Podrobnosti na www.tvnoe.cz ■ Změna programu vyhrazena.

Ne 29. 4.: 8.02, 18.02 Malý biblický příběh (19) 8.05 Highlight (12) 8.35 Na koberečku (21) 8.50 Horní Lideč – Mikroregion Hornolidečsko 9.00 Písničky Michaely Novozámské 9.15 Semena víry 9.45 Setkání s hostem 10.30 Mše svatá s kněžským svěcením jáhnů římské diecéze. Celebruje Benedikt XVI. (živě) 11.45 Kouzelná tužka 11.53, 20.00 Z pokladů duše – P. Martin Holík 11.55 Modlitba Regina Coeli z Vatikánu (živě) 18.05 Baterka (2) 18.35 Sněhurka 19.35 Arabská poušť, Safari 20.05 Octava dies 20.35 Slunovrat – Hradištan 22.05 Čteme z křesťanských periodik 22.15 Mezi nebem a zemí (15) 22.55 Bez hábitu – Alžbětinky.

Po 30. 4.: 8.05, 18.05 Piešťany 8.30, 21.40 Na koberečku (21) 8.45 Písničky Michaely Novozámské 9.00 Noční univerzita – Ján Dačok, SJ 10.00, 19.00 Mořský cestovatel, Kennedyho vesmírné středisko, Sagrada Familia 10.30 Octava dies 11.00, 21.00 Setkání s hostem P. doc. Ing. Milošem Rabanem, Th.D. 11.40, 23.55 Videoklip 11.45, 18.35 Kouzelná tužka 11.55, 20.00 Z pokladů duše 18.45 Horní Lideč – Mikroregion Hornolidečsko 19.15 2000 let křesťanství (1/13) 20.05 Mezi nebem a zemí (16) 20.45 Čteme z křesťanských periodik 21.55 Noční univerzita – Mons. František Václav Lobkowicz 22.55 Koncert Érintések – Dotyky.

Út 1. 5.: 8.05 Highlight (12) 8.35 Mezi nebem a zemí (16) 9.15 Videoklip 9.20 Spojené arabské emiráty 10.45 Atlas Charity – Karviná 10.50 Poltón klub (24) 11.45, 18.35 Kouzelná tužka 11.55, 20.00 Z pokladů duše – o fanatismu 18.05 Baterka 18.45 Písničky Michaely Novozámské 19.00 Přírodní zábraky Evropy 19.30 Lumen 2000 (14) 20.05 Misijní magazín – modlitba 21.05 Přání 21.20 Tandem kvíz (1) 21.50 Kinematograf múz – Paměť 22.50 Octava dies 23.20 2000 let křesťanství (1/13).

St 2. 5.: 8.05 Mexico City 8.35 Videoklip 8.40, 8.45 Atlas Charity – Karviná 8.50 Dětská televize 9.20 Hlubinami vesmíru (3) 10.25, 23.05 Generální audience papeže Benedikta XVI. 11.45, 18.35 Klaunský pohádkový kuffík 11.55, 19.55 Z pokladů duše – Jiří Pavlica 18.02 Stúdio AHA (4) 18.45 Půtnici vo Svätej zemi 19.10 Na skleničku s MUDr. Josefem Švábem 20.00 Správy TV LUX 20.10 Poltón klub (24) 21.05 2000 let křesťanství (2/13) 21.50 Atlas Charity – Svibice 21.55 Lidečko – Mikroregion Hornolidečsko

22.05 Noční univerzita – Ján Dačok, SJ provinciál jezuitů.

Čt 3. 5.: 8.05 Půtnici vo Svätej zemi 8.30 Baterka (3) 9.00 Noční univerzita – Mons. František Václav Lobkowicz 10.00 Poltón klub (24) 10.55 Lidečko – Mikroregion Hornolidečsko 11.10 Správy TV LUX 11.15 Mořský cestovatel, Kennedyho vesmírné středisko, Sagrada Familia 11.45, 18.35 Kouzelná tužka 11.55, 20.00 Z pokladů duše – o fanatismu 18.05 Tandem kvíz (2) 18.45 Písničky Michaely Novozámské 19.00 Přírodní zábraky Evropy 20.05 Lumen 2000 (16) 20.35 Setkání s hostem s Ing. Vítem Janků 21.15 Piešťany 21.45 2000 let křesťanství (2/13) 22.30 Kulatý stůl.

Pá 4. 5.: 8.05, 22.45 2000 let křesťanství (2/13) 8.50 Lumen 2000 (16) 9.20, 21.45 Misijní magazín – modlitba 10.20, 21.05 Spojené arabské emiráty 10.50 Na koberečku (21) 11.05 Přání 11.20 Piešťany 11.50, 18.35 Kouzelná tužka 11.55, 20.00 Z pokladů duše – Jiří Pavlica 18.05 Půtnici vo Svätej zemi 18.45 Správy TV LUX 19.00 Dětská televize 19.30 Tandem kvíz (2) 20.05 Hlubinami vesmíru (4) 22.35 Highlight (12) 23.15 Noční univerzita – Mons. František Václav Lobkowicz.

So 5. 5.: 8.02, 11.55, 20.00 Malý biblický příběh (20) 8.05 Stúdio AHA (4) 8.45 Robin Hood 10.15 Čteme z křesťanských periodik 10.25 Tandem kvíz (2) 10.55 Správy TV LUX 11.05 Mezi nebem a zemí (16) 11.45 Klaunský pohádkový kuffík 18.05 Highlight (13) 18.35 Klaunský pohádkový kuffík 18.45 Dokumentik o Radiu Proglas 19.00 Reykjavík 19.30 Modra 20.05 Lázně Karlova Studánka 21.05 Videoklip 21.10 Na koberečku (21) 21.25 Půtnici vo Svätej zemi 21.55 Poltón klub (24) 22.50 Noční univerzita.

Ne 6. 5.: 8.02, 18.02 Malý biblický příběh (21) 8.05 Highlight (13) 8.35 Na koberečku (21) 8.50 Lidečko – Mikroregion Hornolidečsko 9.00 Libanonská mise 9.15 Půtnici vo Svätej zemi 9.45 Setkání s hostem s Ing. Vítem Janků 10.30 Mše svatá z kostela sv. Václava 11.45 Kouzelná tužka 11.53, 20.00 Z pokladů duše 11.55 Modlitba Regina Coeli z Vatikánu (živě) 18.10 Matka Tereza 19.35 Mexico City 20.05 Octava dies 20.35 O Václavovicích, O starých Starých Hamrech 22.05 Čteme z křesťanských periodik 22.15 Mezi nebem a zemí (16) 22.55 Hlubinami vesmíru (4).

ČINNOST CENTRA NADĚJE A POMOCI (CENAP), VODNÍ 13, BRNO

Výtvarná výstava „Zrození života“

Centrum naděje a pomoci – CENAP ve spolupráci s odborem zdravotnictví jihomoravského krajského úřadu pořádá od 9. do 15. 5. 2007 výstavu výtvarných prací žáků a studentů základních a středních škol. Vernisáž výstavy se uskuteční v prostorách jihomoravského krajského úřadu 9. 5. 2007 od 17.00 hod. Tato akce probíhá v rámci Světového týdne respektu k porodu „World Week Respected Childbirth“.

„Být sama sebou“ – týdenní prázdninové kurzy pro dospívající dívky. Témata jednotlivých setkání: osobnost, komunikace, společenská etiketa, image, partnerské vztahy, lidská sexualita, závislosti, kosmetika, kadeřnictví a zdravá výživa.

Začátky každé pondělí 9. 7.; 16. 7.; 23. 7.; 30. 7.; 6. 8.; 13. 8.; 20. 8.; 27. 8. od 9 do 13 hod. v CENAP.

„Povídání o manželství“ – diskusní setkání pro snoubence a novomanžele o připravenosti na manželství, o partnerské komunikaci, o významu lidské sexuality, o manželské lásce, o výchově dětí, o hospodaření s peněží.

Začátek kurzu v pondělí 28. 5. od 18.30 do 20.30 hod. v CENAP.

„Když končí mateřská dovolená“ – motivační program pro ženy, které chtějí více poznat samy sebe a rozvíjet své dovednosti. Setkání probíhají v pátek od 11. 5. v době od 9.00 do 11 hod. v CENAP.

„Zdravé rodičovství“ – programy pro nastávající rodiče.

Kurz předporodní přípravy s praktickým nácvikem k porodu, Cvičení pro těhotné, Plavání se cvičením pro těhotné, Speciální programy pro nastávající rodiče dvojčat a vícčetat, Návštěvní služba domů při potížích v kojení a po porodu, Cvičení po porodu, Interaktivní kurz masáží kojenců, Kurz nošení dětí v šátku.

Bližší informace je možné získat na tel.: 543 331 470-2, e-mail: cenap@cenap.cz, internet: www.cenap.cz.

OREL ŽUPA SVATOVÁCLAVSKÁ spolu s orelskými jednotami DOBŘÍŠ, DIVIŠOV A KLAJNO zve děti na sportovní tábor v Dobříši.

Akce se uskuteční za finanční podpory statutárního města Kladna, města Dobříše, za podpory Orla ústředí Brno a časopisu Světlo, týdeníku Maticе cyrilometodějské.

VI. ročník sportovně-poznávacího dětského tábora se koná v Dobříši ve dnech 7.–14. července 2007 v samostatném objektu Orla (orlovně). Místo konání: Orel jednota Dobříš, ul. 28. října 451, 263 01 Dobříš. Věk účastníků: od 6–15 let.

Již pošesté zveme děti na sportovní tábor Orla. Účelem není jen pohyb a sport. Zábava má být v Orlu návodem k dosažení vzájemné úcty, kamarádství a uznání.

Téma tábora: Starověký Egypt

Hry a další zájmová činnost bude inspirována životem starých Egyptanů. K budově orlovně přiléhá hřiště a sportovní aktivity je možné provozovat i v interiéru zrekonstruované orlovně. Pořadatelé připravují výlety do okolních brdských lesů, koupání, poznávání duchovního dědictví a památek kraje.

Vedoucím tábora je br. Karel Zavřel – Orel jednota Divišov. Bližší informace a přihlášky na adrese: Karel Zavřel, Měchnov čp. 20, 257 26 Divišov, tel.: 732 225 541, e-mail: kzavrel@seznam.cz. Během tábora bude příležitost k duchovnímu rozhovoru, mezi děti přijde katolický kněz. Účastníci budou ve svátky navštěvovat mši svatou v místním římskokatolickém kostele Nejsvětější Trojice.

K organizaci: V orlovně přespaní odděleně pro děvčata a chlapce; šatny, sprchy a WC v budově. S sebou přivést spacáky, karimatky, sociální potřeby, oblečení na týden. Stravování zajistí pořadatelé. Cena tábora je 1000 Kč. Pro síme o zaslání částky 500 Kč jako zálohy nejpozději do poloviny června na účet Orla jednoty Dobříš – č. účtu: 193049731/0300, jako specifický symbol uveďte rodné číslo dítěte.

Upozornění: Dětský tábor je nevýdělečnou aktivitou. Vybrané poplatky se využijí na hrazení nákladů na pobyt a provoz tábora. V případě výletů se nebude jednat o poskytování služeb za úplat, ale o součást táborového programu. Výlety jsou součástí nákladů na provoz tábora.

DUCHOVNÍ CVIČENÍ V ROCE 2007 NA VELEHRADĚ – STOJANOVĚ

6. 5. – 10. 5. Duch. cvič. pro akolyty, past. asistenty,
P. P. Vaculík, SDB
11. 5. – 13. 5. Duch. cvičení formou večeřadla,
P. Š. M. Filip, OP
15. 5. – 19. 5. Exerciice s Pannou Marií, *P. J. Hladiš, SJ*
18. 5. – 20. 5. Duchovně relaxační víkend pro všechny,
P. F. Petřík
3. 6. – 7. 6. Duch. cvič. pro nemocné, důchodce a osamělé,
P. S. Peroutka, SJ
13. 7. – 15. 7. Víkend pro mladší manžele, *P. V. Málek*
13. 7. – 16. 7. Příprava na manželství – snoubenci,
P. P. Šustáček
16. 7. – 20. 7. Duchovní cvičení pro katechety, *zatím neurčen*
22. 7. – 26. 7. Duchovní cvičení pro muže a ženy (frant. spirit.),
P. A. Dabrowski, OFM
1. 8. – 4. 8. Duchovní cvičení pro všechny,
P. M. Kabrda, SDB
4. 8. – 8. 8. Duchovní cvičení pro vysokoškoláky,
P. M. Altrichter, SJ
16. 8. – 19. 8. Duch. cvičení pro lékaře a zdravotníky,
Mons. A. Opatrný
19. 8. – 23. 8. Duch. cvičení pro manžele, *Mons. A. Opatrný*
26. 8. – 31. 8. Duch. cvič. pro trvalé jáhny a manželky,
P. J. Kaňá
7. 10. – 11. 10. Duch. cvič. pro důchodce, nemocné a osamělé,
P. S. Peroutka, SJ
12. 10. – 14. 10. Víkend pro seniorky (Centrum pro rodinu),
P. S. Peroutka, SJ
16. 10. – 20. 10. Exerciice s Pannou Marií, *P. J. Hladiš, SJ*
26. 10. – 30. 10. Duchovní cvičení pro všechny,
P. A. Krasucki, OP
21. 11. – 24. 11. Duchovní cvičení pro manžele,
P. M. Kabrda, SDB
2. 12. – 6. 12. Adventní duchovní cvičení,
P. A. Dabrowski, OFM
6. 12. – 9. 12. Duchovní cvičení pro manžele, *Mons. V. Šíma*
9. 12. – 13. 12. Ignaciánské exerciice pro všechny,
P. J. Čupr, SJ
30. 12. – 1. 1. 08 Duchovní cvičení formou večeřadla,
P. Š. M. Filip, OP

DUCHOVNÍ CVIČENÍ PRO KNĚZE

8. 7. – 13. 7. Kněžské exerciice, *P. V. Málek*
21. 10. – 26. 10. Kněžské exerciice – „Učednictví“
P. V. Kodet, OCarm.
4. 11. – 9. 11. Kněžské exerciice – „Horské kázání“
P. J. Augustyn, SJ

Bližší informace naleznete na internetové adrese www.stojanov.cz.
Přihlášky posílejte na adresu: Římskokatolická duchovní správa Stojanov, Salašská 62, 687 06 Velehrad, tel.: 572 571 420, 572 571 531, e-mail: velehrad@stojanov.cz.

Římskokatolická duchovní správa v Římově Vás srdečně zve na **JARNÍ POUTĚ V ŘÍMOVĚ**, která se koná v neděli dne **6. května 2007** ke svátku Nalezení svatého Kříže.

Program pouti: mše svatá v předvečer pouti v sobotu 5. května v 18.00 hodin. Mše svatá v neděli 6. května v 7.15 a 9.00 hodin. Slavná mše svatá v 11.00 hod. – oslavuje generální vikář P. Jan Baxant. Během dopoledne příležitost ke svatě zpovědi (svátosti smíření). Svátostné požehnání a zakončení poutě: 14.30 hodin.

„CESTOU VÍRY, NADĚJE A LÁSKY“

Sestry karmelitánky zvou děvčata od 18 do 30 let na exerciice, které se uskuteční ve dnech 9.-13. 7. 2007 v klášteře ve Štípe. Pokud máte zájem, tak nás kontaktujte telefonicky na čísle 577 914 262 nebo písemně na adresu: Klášter sester karmelitánek, „Institut Naší Paní z Karmelu“, Mariánské nám. 56, 763 14 Zlín-Štípa, e-mail: karmel@volny.cz.

Liturgická čtení

Neděle 29. 4. – 4. neděle velikonoční

1. čt.: Sk 13,14.43-52
Ž 100(99),2.3.5
Odp.: 3c (*Jsmo jeho lid a stáde jeho pastvy.*
Nebo: *Aleluja.*)
2. čt.: Zj 7,9.14b-17
Ev.: Jan 10,27-30
Slovo na den: *Já a Otec jedno jsme.*

Pondělí 30. 4. – nez. pam. sv. Zikmunda nebo sv. Pia V.

1. čt.: Sk 11,1-18
Ž 42(41),2-3; 43(42),3.4
Odp.: 42(41),3a (*Má duše žízni po živém Bohu.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 10,1-10
Slovo na den: *Volá ovce jménem.*

Úterý 1. 5. – nez. pam. sv. Josefa, dělníka

1. čt.: Sk 11,19-26
Ž 87(86),1-3.4-5.6-7
Odp.: Ž 117(116),1a (*Chvalte Hospodina, všechny národy!* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 10,22-30
Slovo na den: *Já a Otec jedno jsme.*

nebo čtení vlastní (při slavení památky):

1. čt.: Gn 1,26-2,3
nebo Kol 3,14-15.17.23-24
Ž 90(89),2.3-4.12-13.14+16
Odp.: 17c (*Pane, dej zdar práci našich rukou!* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Mt 13,54-58
Slovo na den: *Syn tesarřův.*

Středa 2. 5. – památka sv. Atanáše

1. čt.: Sk 12,24-13,5a
Ž 67(66),2-3.5.6+8
Odp.: 4 (*At tě, Bože, velebí národy, at tě velebí kdekerý národ!* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 12,44-50
Slovo na den: *Mluví tak, jak mi pověděl Otec.*

Čtvrtek 3. 5. – svátek sv. Filipa a Jakuba

1. čt.: 1 Kor 15,1-8
Ž 19(18),2-3.4-5
Odp.: Řím 10,18b (*Všude na zemi pronikl jejich hlas.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 14,6-14
Slovo na den: *Já jsem v Otcí a Otec ve mně.*

Pátek 4. 5. – ferie

1. čt.: Sk 13,26-33
Ž 2,6-7.8-9.10-11
Odp.: 7b (*Ty jsi můj syn, já jsem tě dnes zplodil.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 14,1-6
Slovo na den: *Cesta.*

Sobota 5. 5. – ferie

1. čt.: Sk 13,44-52
Ž 98(97),1.2-3ab.3cd-4
Odp.: 3c (*Uzřely všechny končiny země spásu našeho Boha.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 14,7-14
Slovo na den: *Dělat ještě větší skutky.*

Breviář pro laiky

Uvedení do první modlitby dne:	NE 29. 4.	PO 30. 4.	ÚT 1. 5.	ST 2. 5.	ČT 3. 5.	PÁ 4. 5.	SO 5. 5.
Antifona	518	518	1357	1734	1673	518	518
Žalm	783	783	783	783	786	783	783
Ranní chvály:							
Hymnus	518	518	1325	1734	1673	518	518
Antifony	563	1151	1167	1183	1359	1214	1229
Žalmy	1137	1152	1167	1183	813	1214	1229
Kr. čtení a zpěv	563	567	1326	1735	1674	580	583
Antifona k Zach. kantiku	563	567	1358	1735	1360	580	583
Prosby	564	567	1326	1724	1675	580	584
Záv. modlitba	564	1356	1358	1359	1360	581	584
Modlitba během dne:							
Hymnus	519	519	519	519	519	519	519
Antifony	519	519	519	519	519	519	519
Žalmy	1142	1157	1172	1188	1204	1219	1234
Krátké čtení	564	568	571	574	1676	581	584
Záv. modlitba	564	568	571	574	1360	581	584
Nešpory:							
Hymnus	517	517	517	1322	1736	1677	517
Antifony	561	565	1161	1177	1193	1360	1224
Žalmy	1133	1146	1161	1177	1193	1678	1224
Kr. čtení a zpěv	561	565	569	1329	1737	1680	582
Ant. ke kant. P. M.	562	566	569	1358	1737	1360	582
Prosby	562	566	569	1329	1731	1681	582
Záv. modlitba	564	564	1356	1358	1359	1360	581
Kompletář	1238	1242	1247	1250	1254	1257	1260

SVATODUŠNÍ NABÍDKA KNIH

PŘIJĎ, DUCHU SVATÝ

Josef Ratzinger - papež Benedikt XVI.

Vybrané svatodušní promluvy, které osvětlují jednotlivé aspekty víry v Ducha Svatého a uvádějí je do spojení s našim životem.

Cor Jesu • Brož., zúž. A5, 48 stran, 75 Kč

DUCH SVATÝ - PRAMEN ŽIVOTA

Elias Vella • Překlad Michaela Houšková

Autor napsal knihu o Duchu Svatém, i když si myslí, že mnohem lepší než o něm mluvit je prožívat jej ve svém životě. Četné zkušenosti z mnoha seminářů o Duchu Svatém ho však přesvědčily, že zprostředkování, sdílení zážitků s Duchem Svatým může mnoha lidem pomoci nalézt vlastní cestu k osobnímu, opravdovému a živému vztahu k němu.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., A5, 294 stran, 219 Kč

SVATODUŠNÍ NOVÉNA

P. Vojtěch Kodet O.Carm.

Novéna může sloužit jako inspirace k osobní i společné modlitbě, zvláště před slavností Soslání Ducha Svatého, dále před biřmováním, v rámci du-

chovní obnovy či před důležitými životními rozhodnutími. Každý den novény má tři stěžejní části: četba Božího slova, rozjímání a modlitba. V dodatku jsou připojeny modlitby k Duchu Svatému a k Panně Marii. Vyšlo s církevním schválením.

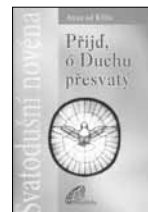
Karmelitánské nakladatelství • Vydání v KN druhé • Brož., A6, 48 stran, 39 Kč

PŘIJĎ, Ó DUCHU PŘESVATÝ

Anna od Kříže

Novéna je inspirovaná sekvencí „Přijď, ó Duchu přesvatý“. Úryvek sekvence se stává jakýmsi mottem každého dne. Po něm následují vybraná čtení z Písma svatého, podněty k zamyšlení a závěrečná modlitba. Text doprovází barevné ilustrativní fotografie.

Paulinky • 2. vydání • Křídový papír, brož., A7, 36 stran, 32 Kč

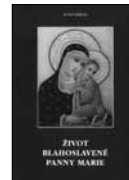
O PANNĚ MARIÍ

ŽIVOT BLAHOŠLAVENÉ PANNY MARIE

Dr. Josef Miklík C.Ss.R.

Duchovní úvahy o Panně Marii, které poprvé vyšly v roce 1934.

Michael S.A. • 6. vydání • Brož., A5, 186 stran, 170 Kč

Prodejna na Dolním nám. v Olomouci bude otevřena v r. 2007 i o těchto sobotách: 21. 4., 12. 5.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803

Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz

Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
147/2002
P.P.

D + 1

**Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1**

Světlo - týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci, Černochova 7 - IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Josef Vlček, PhDr. Lubomír Štula. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č.j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://www.maticecm.cz/svetlo>; objednávky týdeníku a knih, inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrční značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnická 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137/741 83 83; podávání novinych zástelok povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č.j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanova, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžadane nezveřejněné příspěvky nevracíme.